ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 226 (4476) СЕРЕДА, 26 ЛИСТОПАДА 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Прем'єр про газовий борг: «Ми знаходитимемо взаєморозуміння абсолютно спокійним, гармонійним способом»

«Я думаю, що ми знайдемо взаєморозуміння. Сьогодні поїхала делегація НАК «Нафтогаз» у Російську Федерацію, і ми знаходитимемо взаєморозуміння абсолютно спокійним, гармонійним способом», — сказала Прем'єр-міністр у понеділок. І вчора стало відомо, що у Москві глава «Газпрому» Олег Дубина пообіцяв «Газпрому» до 1 грудня розрахуватися за заборгованість за постачання газу у вересні і частково у жовтні. Про це повідомила прес-служба «Газпрому».

Напередодні Юлія Тимошенко також заявила, 17 млрд. кубометрів газу, закачаного до українських підземних сховищ газу, дадуть змогу нормально пройти зимовий період.

СТОР. 6

Гривня продовжує падати

Американська валюта продовжує рости як на дріжджах. Учора в київських обмінниках долар коштував 6,37 — на 11,24 коп. дорожче, ніж напередодні. Національний банк установив у вівторок офіційний курс гривні — 6,29 за долар. Так дешево стосовно долара національна валюта не коштувала за всю історію свого існування. Стосовно прогнозів щодо найближчого майбутнього, то, на думку експертів, курс валюти утримається в рамках семи гривень за умови відсутності паніки населення, що виявляється в масовому скуповуванні долара, а також небажання експортерів конвертувати долари в гривні. При цьому більшість аналітиків переконані, що настав той критичний момент, коли Нацбанку необхідно вживати жорстких заходів для стабілізації курсу і запобігання дефолту фінансової системи держави.

СТОР.4

«Коли державі було погано, ми її виручали. А тепер влада на нас наплювала»





НЕЛІТНА ПОГОДА

Літаки українській державі вже нібито й не потрібні. Так само, як і люди, що ремонтують і модернізують вітчизняну авіаційну техніку.

— Державне підприємство 410-й завод цивільної авіації є рекордсменом із заборгованості із заробітної плати, — каже головний спеціаліст відділу додержання законодавства про працю Головного управління праці та зайнятості КМДА Юрій Ботвинко. СТОР. 4

На знімку: слюсар державного заводу цивільної авіації Михайло Володимирович ображений на владу: зарплати він не бачив із липня.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

Обвалилася фінансова піраміда

В Одеській області припинено злочинну діяльність одного з кредитних товариств, яке створило фінансову піраміду. Її створенню передувала потужна інформаційна кампанія у ЗМІ, під час якої повідомлялося про 31 відсоток річних за депозитними вкладами.

Довірливі клієнти понесли свої грошики до кредитного товариства, сподіваючись на збереження і примноження своїх капіталів. За короткий термін організатори фінансової піраміди сконцентрували на банківському рахунку 23,4 мільйона гривень, з яких 3,43 мільйона було зухвало вкрадено. Ці кошти вилучили з каси фінустанови на підставі свідомо підроблених договорів кредитування членів товариства. За фактами розкрадання в особливо великих розмірах порушено кримінальну справу, **повідомляє наш власний кореспондент в Одеській області В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

У покинутій шахті загинуло п'ятеро людей

У результаті вибуху в стовбурі колишньої шахти «Західна» шахтоуправління «Алмазне» загинуло п'ятеро мешканців села Трубне (Луганська обл.). Стовбур був законсервований, але нелегальні шахтарі добували тут вугілля. З не відомої поки що причини під землею стався вибух і почалася пожежа. Наймолодшому із загиблих виповнився 21 рік, ще двоє були рідними братами. Встановлено імена лише чотирьох. Попередня версія трагедії — загоряння метану. Люди перебували на глибині 800 метрів, але оскільки плани і схеми цієї виробки були відсутні, опуститися на таку глибину наослі і загасити пожежу гірничорятувальники, за їх словами, не могли. Заважали завали і сильна загазованість, що могла спровокувати повторні вибухи. Техрада прийняла рішення рятувальні роботи припинити, копанку «запечатати». Тіла загиблих залишилися в стовбурі колишньої шахти. Власник незаконного бізнесу встановлюється, **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА.**

Харчовики натиснули на SOS

Віддавайте перевагу вітчизняним товарам перед імпортованими, пам'ятаючи, що у такий спосіб ви інвестуєте національну економіку, поповнюючи бюджет, пенсійний та інші соціальні фонди. З таким закликом через засоби масової інформації звернулися представники харчової промисловості до співвітчизників під час прес-конференції у Києві. Причина звернення — галузь переживає нелегкі часи. Харчова промисловість, яка в структурі промислового виробництва займає 13 відсотків та працює на продовольчу безпеку держави, слідом за металургією, підприємствами хімічної промисловості, подає сигнал SOS.

СТОР. 8

На зв'язку із «Голосом»

День передплатника у Тернополі проходив з музикою, піснями, призами, розіграшами, тож не дивно, що це дійство взяло у свою орбіту навіть тих, хто відкладав передплату на потім. А вже від уміння тих, хто представляв видання, залежало, чи зупиняться потенційні читачі біля їхніх столиків. Цікаво, що активними передплатниками були самі зв'язківці. Скажімо, начальник поштамту-ЦПЗ №1 Михайло Осадца є давнім шанувальником «Голосу України», газету передплачував і читав на роботі, а тепер зробив подарунок для своєї сім'ї, вона також буде з «Голосом». Багато читає ще один зв'язківець — інженер Олександр Косик. У його пресовому «арсеналі» — місцеві, всеукраїнські та зарубіжні видання. Починаючи з наступного року, його поповнить і «Голос України». А ще Олександр Іванович став призером серед передплатників і отримав у нагороду футболку з логотипом «Голосу України». До кінця листопада Дні передплатника відбудуться в усіх районах області.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.



На знімку: інструктор з передплати Тетяна Мирон вручає квитанцію передплатнику «Голосу України» Олександрові Косику.

Фото автора.

КОРОТКО

- На Житомирщині спільними зусиллями працівників УБОЗ УМВС України та Республіки Білорусь затримано небезпечного кримінального "авторитета".
- ХК "АвтоКрАЗ" ввела в дію установку лазерного нарізання деталей "Амада".
- Унаслідок вибуху автомобіля у Санкт-Петербурзі загинуло троє людей.
- Завершено облаштування верхнього газоносного шару Кобзівського родовища Харківської області.
- У Харкові грабіжники викрали з магазину "Ведмежатники" верстати для виготовлення ключів і відмичок.

(За повідомленнями Укрінформу.)

ОФІЦІЙНО

Зареєстровано 159-ту партію

Міністерство юстиції зареєструвало нову політичну силу — Прогресивно-демократичну партію України. Реєстрацію здійснено на підставі рішення установчого з'їзду ПДПУ, який відбувся 3 лютого цього року.

Керівником партії обрано Олександра Єжова, вчителя інформатики навчально-виховного об'єднання села Іванків Бориспільського району Київської області.

ПРИВІТАННЯ

*Члени Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією та працівники секретаріату комітету, засвідчуючи свою глибоку повагу, щиро вітають голову підкомітету з питань контролю за дотриманням прав громадян, взаємодії з громадськими та іншими організаціями **РЯБЕКУ Олександра Григоровича** з Днем народження і бажають міцного здоров'я на довгі роки, щастя, добробуту, наснаги й нових здобутків задля процвітання України.*

Олександр ЛАВРИНОВИЧ: «Бюджет наступного року — це головний антикризовий документ»

Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Лавринович зустрівся із Надзвичайним та Повноважним Послом США в Україні Вільямом Тейлором. Сторони обговорили спільну політичну та економічну ситуацію в Україні та США, обмінялися думками щодо шляхів мінімізації впливу світової фінансової кризи на економіку обох країн.



На початку зустрічі Вільям Тейлор висловив упевненість у тому, що з обранням Барака Обами президентом Сполучених Штатів Америки відносини між Україною та США плідно розвиватимуться. Адже, за словами посла, «добрі стосунки між Україною та США підтримують і республіканці, і демократи». Водночас він звернув увагу на те, що ситуація в економіці обох країн та країн світу є досить серйозною, і уряди країн стикаються з великими складнощами. Саме тому, наголосив В. Тейлор, країни потребують сильного керівництва.

Перший заступник Голови Верховної Ради зазначив у цьому контексті, що в українському політикумі мають бути знайдені адекватні рішення для уповільнення тих негативних процесів, які є в українській економіці. «Для цього необхідно мати сильний уряд і надійну підтримку його в парламенті», — зазначив О. Лавринович. Він додав, що знайти порозуміння хоч і не просто, але вже є певний досвід розв'язання проблем між непримиренними опонентами. Він висловив упевненість, що рішення, які сприяли б ефективній роботі парламенту, буде знайдено.

О. Лавринович вважає, що нинішній тиждень буде вирішальним у пошуках спільних рішень між політичними силами українського парламенту. За його словами, у Верховній Раді може бути створена тимчасова більшість без створення коаліції. «Уряд без коаліції не є ефективним на тривалий час, але з урахуванням нинішньої ситуації в Україні такий варіант також можливий», — зазначив Перший заступник глави парламенту. Він наголосив на тому, що «бюджет наступного року — це головний антикризовий документ, який необхідно ухвалювати найближчим часом».

Під час зустрічі В. Тейлор нагадав, що міжнародна підтримка нашої країни грунтується саме на повазі до закону і права. Для України важливо поважати свою Конституцію і закони, сказав він.

У свою чергу О. Лавринович висловив сподівання, що Україна не буде наодинці у подоланні впливу світової кризи і очікує на міжнародну підтримку.

Перший заступник Голови Верховної Ради наголосив, що у зовнішній політиці Україна вибудовуватиме свої міждержавні стосунки на основі взаємної вигоди та відкритості — і з близькими сусідами, і з ЄС та США.

***

«Без коаліції Верховна Рада недієздатна і не зможе довго працювати», — вважає Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Лавринович. Таку думку він висловив в ексклюзивному інтерв'ю часопису «Экономические известия».

За словами О. Лавриновича, про це свідчить перебіг подій навколо парламенту, що відбувалися протягом останнього року. Утім, нагадав О. Лавринович, «у вересні, коли була технічна домовленість двох фракцій про спільне планування роботи, ми (народні депутати. — **Ред.**) вирішили більше питань, ніж протягом року».

На переконання О. Лавриновича, головне питання сьогодні полягає в тому, чи спроможна Верховна Рада далі працювати, чи ні. При цьому він зазначив, що «обрання спікера це питання не вирішує».

«Відповідно до Конституції, уряд підконтрольний і підзвітний парламенту, і Рада його формує. Якщо у парламенті не існує коаліції, — уряд безприв'язний і безвідповідальний. А це небезпечно для країни», — зауважив О. Лавринович. Тому, пояснив він, «ведуться переговори між всіма, без винятку, фракціями». І хоча, за його словами, сьогодні ніхто не спроможний відповісти на запитання, чим завершиться переговорний процес, у парламенті є розуміння необхідності вирішення головного питання: чи працюватиме парламент відведений йому Конституцією термін?

«Це внутрішньопарламентська проблема. Якщо ми не зможемо її вирішити, то єдиним виходом буде обрання нового складу Верховної Ради», — наголосив політик і додав: «Хоча поки що я маю підстави сподіватися, що цей парламент працюватиме весь відведений йому термін — до 2012 року».

Прес-служба Першого заступника Голови Верховної Ради.

ФОТОФАКТ



Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голова підкомітету з питань контролю за дотриманням прав громадян, взаємодії з громадськими та іншими організаціями Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Олександр Рябека (ліворуч) та завідувач секретаріату комітету Юрій Сорочик готують до розгляду в першому читанні проект закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення організаційно-правових основ виявлення, попередження та припинення діяльності організованої злочинності та корупції.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Вища аграрна освіта потребує реформування

Основні завдання та напрями реформування системи вищої аграрної освіти України обговорено під час всеукраїнського «круглого столу», організованого **Комітетом з питань науки і освіти** в Полтаві.

Під час «круглого столу» порушували питання законодавчого та нормативно-правового забезпечення розвитку вищої аграрної освіти. Зокрема, обговорювали пропозиції до проектів нової редакції законів «Про вищу освіту», «Про наукову та науково-технічну діяльність», розвиток наукової та інноваційної складової в діяльності ВНЗ аграрного профілю, формування державного замовлення на підготовку кадрів вищої кваліфікації.

Голова комітету Володимир Полохало наголосив, що оскільки нинішня система аграрної освіти «працює в складних умовах відсутності належного матеріально-технічного, фінансового, інформаційного та кадрового забезпечення, вона потребує комплексного реформування». Він також підтримав позицію ректорів-аграріїв щодо недоцільності передачі ВНЗ аграрного профілю до відання Міністерства освіти і науки. На погляд голови комітету, на сучасному етапі така передача є економічно невиправданою, оскільки призведе до розриву налагоджених зв'язків аграрної освіти із галуззю.

Ресурси використовують непрозоро

Комітет з питань культури і духовності заслухав звіт Рахункової палати України про результати аудиту ефективності використання коштів державного бюджету на випуск книжкової продукції за програмою «Українська книга». За висновком Рахункової палати України, йшлося на засіданні, Державним комітетом телебачення та радіомовлення не забезпечено ефективне виконання функцій центрального органу виконавчої влади щодо формування та реалізації державної політики у видавничій сфері. За словами експертів, бюджетні фінансові ресурси Держкомтелерадіо використовують безсистемно, непрозоро та неконтрольовано.

На думку членів комітету, важливою проблемою є також підвищення фаховості Громадської науково-експертної ради, яка проводить відбір видань, запропонованих для внесення до державного замовлення.

Народні депутати висловилися за доцільність реорганізації Держкомтелерадіо та передання книговидавничої галузі в підпорядкування окремого виконавчого органу, який відповідав би за реалізацію державної політики у видавничій сфері.

За повідомленнями Інформаційного управління Верховної Ради.

Дострокових виборів можна уникнути

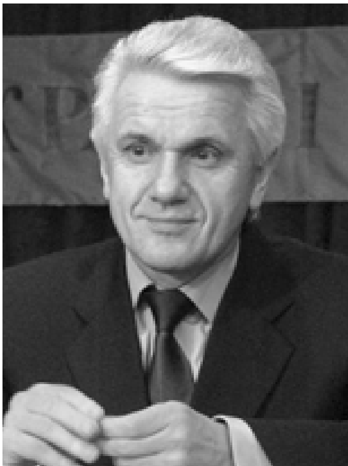
ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Нинішній склад Верховної Ради може уникнути дочасних виборів і вивести Україну з кризи. Про це заявив лідер однойменного блоку Володимир Литвин під час візиту до Чернівецької області. Він зустрівся з мешканцями Герца та Герцаївського району, працівниками Чернівецького міського комунального «Автобусно-тролейбусного підприємства», поспілкувався зі студентами та викладачами Чернівецького торговельно-економічного інституту та Буковинського державного медичного університету.

Політик переконаний, що в Україні відбуваються трагічні події, які є наслідком загальної некерованості, перетворення держави на територію. В історії ці події, на думку політика, буде визначено саме в цьому ключі.

Нині, на його переконання, політикам треба відкласти свої особисті політичні плани і разом рятувати країну. Натомість влада до перспективи економічної катастрофи додала політичну безвідповідальність. «Ця неоднозначна ситуація має об'єднати владу та політиків», — зазначив Володимир Литвин і додав, що треба прийняти пакет рішень, які б підтримали життєдіяльність країни. Крім того, на його переконання, криза свідчить, що реформи не можна замінити розмовами.

«Є три вірогідні сценарії: коаліція на базі БЮТ, коаліція на базі Партії регіонів і коаліція БЮТ та ПР, — зазначив лідер одноіменного блоку і додав: — Треба забути про вибори і працювати».



Також В. Литвин зазначив: «Складається враження, що українська влада зрадила, коли почалася світова криза, вона сприйняла її як індульгенцію, як алібі. На її думку, це той чинник, який зможе виправдати безгосподарність». Володимир Литвин переконаний: «У ситуації, що склалася, найголовніше зробити все можливе для того, щоб країна почала працювати».

Відповідаючи на запитання стосовно шансів України стати частиною Європи, В. Литвин відповів: «Я переконаний, що курс України має бути на Україну. Сьогоднішній так званий курс на Європу — це стукання в зачинені двері. Ми розмовляємо з Європою, як бідний родич розмовляє з багатим». Володимир Литвин також зазначив: «Я був проти того, щоб Україна брала гроші в борг у МВФ. Ці гроші абсолютно нічого не дадуть простим людям».

Вл. інф.

Фото Петра ГОНЧАРА.

В. Тейлор нагадав, що для України важливо поважати свою Конституцію

ФОТОФАКТ



Голова Федерації роботодавців України Юрій Бойко *(ліворуч)* і виконуючий обов'язки голови Антимонопольного комітету України Олександр Мельниченко підписали Меморандум про взаємодію між АМКУ й ФРУ.

Фото Олександра КОСМАЧА (Укрінформ).

Підтримка промисловості врятує від руйнівних наслідків



ВВП минулого місяця вперше за три роки знизився на два відсотки, а промислове виробництво порівняно з жовтнем 2007 року обвалилося майже на 20 відсотків. Такі дані Держкомстату оприлюднив на вчорашній зустрічі з трудовим колективом заводу «Артем» **народний депутат від Партії регіонів Василь ГОРБАЛЬ.**

Українська промисловість виробляє дедалі менше продукції вже третій місяць поспіль. Такої тенденції не спостерігалося протягом десяти останніх років. А спад промислового виробництва в столиці вже сягнув 7,4 відсотка. Розвиток негативних тенденцій призведе до того, що працівники, зайняті на столичних підприємствах — а це більш як 170 тисяч осіб, залишаться без роботи.

Врятувати від руйнівних наслідків економічної кризи, забезпечити благополуччя киян може тільки активна та всебічна підтримка промисловості, переконаний В. Горбаль. Саме з цією метою у столиці утворилася громадська ініціатива «Стабільність для Києва», до якої увійшли керівники промислових підприємств з великим досвідом роботи, директори найбільших столичних заводів, науковці, економісти та фінансисти. Очолив ініціативну групу народний депутат від ПР Василь Горбаль.

Також на зустрічі з трудовим колективом заводу «Артем» він представив основні пункти розробленої спільно з ініціативною групою комплексної програми збереження промислових підприємств столиці в умовах економічної кризи «Шляхи стабілізації промисловості Києва та підвищення життєвого рівня киян». За його словами, у програмі викладено реальні кроки, які забезпечать розвиток сучасних технологій та інновацій у промисловості, збережуть робочі місця та дадуть змогу підтримати підприємства. Серед першочергових завдань передбачається встановлення нормальних тарифів для столичних підприємств, запобігання спекуляціям землею, відкриття першочергових кредитних ліній тощо.

Василь Горбаль впевнений, що реалізація програми дасть можливість зберегти столичні промислові підприємства та зможе стати прикладом успішної стратегії, яку використовуватимуть для боротьби із наслідками економічної кризи у державі.

Сергій МЕЛЬНИК.

САМОВРЯДУВАННЯ

Севастопольська влада працюватиме з вторинним ринком землі

Севастопольська влада готова надавати практичну допомогу в реалізації землі на вторинному ринку або формувати інвестиційні пакети з освоєння «проблемних» ділянок. «Ми почали роботу, яку раніше не здійснювали, — це робота із вторинним ринком землі», — зазначив голова Севастопольської міської державної адміністрації Сергій Куніцин.

Місцеві депутати попередніх і нинішнього скликань, за його словами, виділили багато земельних ділянок для бізнесменів, які «не знають, що з ними робити: ні продати не можуть, ні реалізувати інвестпроект».

З метою надати допомогу таким людям і вирішили в міськдержадміністрації розробити «Порядок здійснення дільності з контролю за використанням земельних ресурсів на вторинному земельному ринку міста Севастополя», який, за словами С. Куніцина, пройшов перше читання.

Голова СМДА пояснив свою зацікавленість тим, що у виділених ділянках зосереджено «серйозний ресурс, від якого можна одержати вигоду». І завдання — вивести з «тіні цю ситуацію». Значні масиви севастопольських угідь було передано депутатами під грандіозні інвестиційні обіцянки. Але через те, що земля «гуляє», городяни роками не можуть дочекатися обіцяних квартир, нових доріг чи відремонтованих комунікацій.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Хто випливе у «водяній» темі

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Поле битви політичних сил Луганщини поділено на три основні сектори. Ініціатива з їх «розмітки» переважно належить обласній організації Партії регіонів, хоча на одному з цих секторів вона явно не планувала проведення «гладіаторських двобоїв». Але так вийшло, що саме тут розгорілися пристрасті політиків, певною мірою навіть посприявши об'єднанню окремих партійних інтересів.

Пристрасті довкола води

Йдеться про компанію «Луганськвода», точніше, про передачу її в концесію російській компанії «Росводоканал». Передісторія така. Вже не один десяток років Луганщина переживає великі проблеми, пов'язані з водопостачанням населення регіону. Щорічне латання дірок, на яке держбюджет виділяє граничний мізер коштів, загострило ситуацію настільки, що без ужиття радикальних заходів регіон може опинитися на межі катастрофи. Так стверджували керівники області, й ці похмурі прогнози навряд чи можна взяти під сумнів. Серед кількох шляхів виходу з ситуації керівники області (вони ж представники Партії регіонів) вибрали найреальніший і, на їхній погляд, найефективніший: передати «Луганськводу» в концесію. З перших же днів ця ідея викликала неприйняття в політичних супротивників регіоналів і стала предметом палких дебатів поміж депутатами обласної ради, котрі приймали рішення з даного питання. А оскільки супротивників такого варіанту серед депутатів не набиралось і десятка, компанію таки віддали «Росводоканалу» в концесію.

На цій стадії політичні дебати перейшли в інше русло. Представники БЮТ, наприклад, сьогодні кажуть, що вони не проти самої концесії, але проти результатів концесійного конкурсу. На їхню думку, його проведено непрозоро, а переможця визначено, виходячи з «особистої симпатії» певної особи. «Ми проти того, щоб замість «Росводоканалу», який переміг у концесійному конкурсі, майном «Луганськводи» управляло свіжоспечене ТОВ з офшорним корінням і статутним капіталом 46 тисяч гривень», — заявив голова фракції БЮТ у Луганській обласній раді Сергій Рекіянов.

Ситуація довкола «Луганськводи» визначила вразливе місце обласних регіоналів, і сюди ринулися нові-старі луганські політики, що перебувають у пошуку передвиборного виходу на електоральне поле й не упускають можливості забити гол супротивникові. Голова обласної організації «Єдиного центру» Валентин Дзонь і голова Народно-трудового союзу України Микола Пісоцький сьогодні досить активно критикують позицію обласних регіоналів стосовно «Луганськводи» і, треба сказати, заробляють на цьому непогані політичні дивіденди.

> «Водяна» тема стала для політичних сил області своєрідним змаганням: хто з них доведе свою турботу про народ.

Примітно, що ні «Наша Україна», ні комуністи, ні соціалісти в цьому двобої участі не беруть. Щодо двох останніх політичних сил області, то тут усе зрозуміло, а от пасивність «нашоукраїнців» таки дивує. До певної міри пояснення може дати одна кулуарна інформація. Подейкують, що Віктор Ющенко вже давно махнув рукою на Луганщину і «віддав» її бютівцям. Підтвердженням служить хоча б той факт, що, відвідуючи, і досить часто, Луганщину, Президент оминає її столицю, зосереджуючи свою увагу виключно на Алчевському металургійному комбінаті.

Вектори симпатій

На думку керівника регіональної організації БЮТ Віталія Курила, «люди стали змінювати вектори своїх політичних симпатій і примикати до БЮТ». Він вважає, що, незважаючи на фактично багаторічну політичну монополію Партії регіонів в області, люди сьогодні відчувають позитивні результати державної політики, реалізовуваної Кабінетом Міністрів. Судячи з усього, особливо задоволеними мають бути шахтарі, яких ощасливили прийняттям Закону «Про престижність шахтарської праці». Саме цей документ, а точніше, його авторство, стало предметом суперечок луганських політиків від БЮТ і Партії регіонів на тему «Кому рідніші українські шахтарі». Біло-блакитні доводять, що саме з-під їхнього пера вийшов довгожданий законопроект, покликаний переломити ситуацію у вуглевидобувній галузі. Однак луганці знають, що документ розробляли народні депутати від БЮТ, а головне авторство належить Наталії Королевській. У всякому разі, відомо, що вона вивчала ситуацію в шахтарських колективах та загалом у галузі і прислухалася до пропозицій керівників вуглевидобувних підприємств. Словом, шахтарська тема продовжує безсоромно експлуатуватися політиками, і якщо раніш симпатії гірників були переважно на боці Партії регіонів, то сьогодні вуглевидобувники явно тяжіють до Блоку Юлії Тимошенко.

У третьому секторі політичної боротьби, який можна визначити як політико-правовий, питання російської мови так само залишається центральним. Останнім часом до педальованої теми додалася ще одна — історична. Саме тут зійшлися позиції луганських регіоналів і комуністів. Їх тривожить «завзятість влади у справі політичної реабілітації та героїзації керівництва ОУН—УПА», і вони виступають проти перегляду підсумків Великої Вітчизняної війни на «догоду недобиткам гітлерівського фашизму». Правда, що стосується надання російській мові статусу державної, то повної єдності в Партії регіонів уже не існує. Останнім часом в обласній організації регіоналів з'явилося проукраїнське крило, що дотримується іншої думки. До речі сказати, Сєвєродонецьк, який вважають «оплотом федералізму», — єдине в області місто, де виконується закон про українську мову.

> Ніхто поки що не поставив собі мети придумати одиницю виміру того потоку бруду, яким політики поливають одне одного. Є пропозиція назвати її КОМОК. Складено одиницю з початкових букв слів «компромат», «обвинувачення», «кляуза».

Хочуть, щоб їх слухали, але не слухають інших

У першу чергу тих, від кого в принципі залежать, — виборців, за чиї інтереси, за їхніми словами, вони борються. Люди це розуміють і знижують ступінь своєї довіри тим, хто обіцяє підтримку та опору. Луганські соціологи ще не готові сказати, яку частину електорату становлять такі розчаровані, але прогнозують, що їх кількість зростатиме тим більше, чим більше грязюки виллють одне на одного наші політики. У той же час народний депутат від Партії регіонів Віктор Тихонов вважає, що в східній Україні приблизно 30% виборців не бажають брати участь у виборах. «Найголовніша особливість нинішньої виборчої кампанії в тім, що з'явилася нова тенденція в соціологічних опитуваннях — «я не піду голосувати», — сказав Тихонов кореспонденту інтернет-видання «Остров». — І, на жаль, це люди, які вірили нам, регіоналам-практикам».

Падіння авторитету регіоналів у Луганській області додає «багнетів» не тільки бютівцям, а й «Єдиному центру». «ЄЦ» у Луганську створюється на базі двох структур — Партії промисловців і підприємців України та Народно-демократичної партії і має всі шанси стати полюсом притягання для всіх невдоволених регіоналів. Словом, на думку аналітиків, в області з'явився новий легальний центр впливу, з яким обласному керівництву доведеться рахуватися.

До майбутніх дострокових виборів сьогодні готуються всі політичні партії Луганської області, в тому числі і Блок Юлії Тимошенко. Однак у луганських бютівців думки про ступінь своєї готовності до «парламентського забігу» не збігаються. Одні кажуть, що штаби вже готові приступити до роботи, другі цей факт спростовують і скаржаться на трудноші в доборі людей для роботи на виборчих дільницях. Луганці не хочуть займатися підрахунком голосів навіть за гроші, припускаючи можливі фальсифікації й тиск. Підготовка до виборів поки що йде кулуарно, не виливаючись на вулиці у вигляді наметів і передвиборних друкованих агіток. Поки що виборці тільки дивляться теледебати місцевих політиків на луганських телеканалах і визначають свої симпатії.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Прикордонники завадили спробі громадянина Румунії незаконно вивезти з України 17 кілограмів ювелірних виробів *(Укрінформ)*



У Києві вчора розпочав роботу VII Міжнародний промисловий форум *(Укрінформ)*

Газифіковано 850-те село

Ним стала Заздрість Теребовлянського району, де народився патріарх УГКЦ Йосиф Сліпий. Тож перший голубий вогник запалили у духовному центрі його імені. Газ прийшов у більшість осель мешканців села, підключення решти триває. До кінця року у найбільшому в області Теребовлянському районі голубе паливо надійде ще у три віддалені села, і район наблизиться до повної газифікації. До речі, в області вже кілька районів повністю з газом. За словами голови правління ВАТ «Тернопільгаз» Олега Караванського, залишилося газифікувати 200 сіл. Такі високі темпи можна пояснити тим, що під час прокладання газопроводів, окрім виділених державою коштів, активно залучаються гроші населення. Допомагають старенькім батькам і ті, хто працює за кордоном.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

➤ *ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА*

Правил дорожнього руху вчив... пострілами

Водій однієї з іномарок намагався пострілами вгору змусити водія іншої машини, що рухалася з ним в одному напрямку, поступитися дорогою. Надзвичайна пригода сталася в центрі Івано-Франківська.

Як розповів 21-річний затриманий, мешканець райцентру Тисмениця, його розлютило, що водій іншої машини не надав йому переваги в русі та постійно сигналив і «підрізав» його авто. Був напідпитку, тож вирішив залякати його. Тепер хлопцеві доведеться відповісти за свої дії, тим більше, що дозволу на носіння зброї у нього не виявилося.

Вл. інф.

➤ *СЕВАСТОПОЛЬ*

Вирішено прискорити процес

Одним із антикризових заходів севастопольська міськдержадміністрація обрала створення вільної економічної зони. У рамках реалізації цієї ідеї створено робочу групу, основними напрямками роботи якої визначили розробку нормативно-правової бази, підготовку техніко-економічного обгрунтування проекту, а також збір і аналіз інвестиційних проектів, які надходять на розгляд. Незважаючи на те, що, за словами голови СМДА Сергія Куніцина, «розуміння керівництва країни є», голова виконавчої влади міста поставив перед розробниками проекту завдання прискорити процес.

Микола МАГДИЧ.

➤ *ПОЛТАВЩИНА*

Соціальним службам не вистачає працівників і коштів

Про кадрове забезпечення районних центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді йшлося на щотижневій нараді в голови Полтавської облдержадміністрації Валерія Асадчева. Директор Полтавського обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Світлана Півень відзначила, що виділених цього року коштів (3,1 млн. грн.) достатньо на утримання тільки 52 відсотків працівників. «Для повного укомплектування кадрами суму на оплату праці працівників центрів необхідно збільшити удвічі», — відзначила директор. Нині в області функціонують 39 центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, більшість з яких недоукомплектована.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

«Коли державі було погано, ми її виручали. А тепер влада на нас наплювала»

НЕЛІТНА ПОГОДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учора управління проводило на підприємстві перевірку дотримання законодавства про працю. Гендиректора на місці не виявилося, тож інспектору довелося спілкуватися з представниками бухгалтерії. Журналістів на підприємство не пустили взагалі. Тож про ситуацію довелося розпитувати рядових працівників заводу — просто на прохідній.

— Зарплати тут не бачили з липня, — розповів слюсар з 37-річним стажем Михайло Володимирович. — Коли державі було погано, ми її виручали. А тепер держава на нас наплювала, — сумно посміхається чоловік. — Я працюю слюсарем в механоскладальному з 1971 року. Досі проблем із зарплатою не було. Тепер живу чи, швидше, виживаю за рахунок пенсії. У нас взагалі залишились на підприємстві самі пенсіонери — зарплату не платять, молодь працювати не йде. У відділі кадрів чимало заяв на звільнення. А коли й ми підемо, хто залишиться? Замовлення є — працювати нікому. Якщо раніше в нашому цеху було 60 клепальників, нині залишилось сім. Адміністрація у нас теж не засиджується — з травня третій керівник. Усе робиться для того, щоб довести завод до ручки і тихенько приватизувати. Тут величезна територія — ласий шматок.

Окрім виробничих цехів, підприємство має аеропорт, готель, базу відпочинку на Чернігівщині й навіть вертодром у Ялті. Але зиску від цього багатства прості працівники чомусь не отримують. Як і чесно зароблених грошей.

— Народ увесь ображений, озлоблений, — каже бригадир електромеханічного відділу Леонід Грищенко. — Ми писали про ситуацію міському голові Києва, від нього відповідь прийшла: до 20 числа підприємство розрахується із зарплати за червень—липень. Два тижні тому три цехи отримали гроші за червень. Решта — нічого! Ходили ми і до директора, і в профком, кажуть: «Грошей немає!» І банки нам кредитів не дають... У 1990-х роках в усій країні була скрута, а наш завод виживав і зарплату платив. А тепер що?!


Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Перш ніж пройти на завод, інспектору довелося 40 хвилин спілкуватися з охороною.

Без державного втручання проблеми не розв'язати, — упевнені в КМДА. Заборгованість на підприємстві виникла ще в липні. «На той час завод заборгував працівникам більш як 2 мільйони гривень, — пригадує Юрій Ботвинко. — В листопаді ця сума зросла до більш як 7,5 мільйона гривень. 10 липня наше управління вже проводило на підприємстві перевірку дотримання законодавства про працю. Тоді виявили низку порушень — зокрема, 97-ї статті Кодексу законів про працю. А саме — непершочергові платежі. По-перше, було проплачено кредити на суму понад 5 мільйонів гривень, а по-друге, профінансовано деякі інші послуги на суму більш як півтора мільйона гривень. За період з липня по серпень загальна сума непершочергових платежів сягнула більш як 10 мільйонів гривень. Про результати перевірки КМДА повідомила прокуратуру та Мінпромполітики, якому підпорядковується підприємство. Проте віз і нині там.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

А Різдво за розкладом

У готелях Кам'янця-Подільського на цей час заброньовали майже всі номери на новорічні та різдвяні свята. Отже, криза не зашкодить готельному бізнесу. Хоч туристичний сезон 2008-го завершився, і потік туристів в кінці осені значно поменшав, та магія середньовічної твердині на камені все ж таки зачаровує і притягує багатьох. У снігу заповідне місто має вигляд ще романтичніший. У Кам'янці діє 19 готелів, добова ціна одномісного номера коливається від 140 до 1500 гривень. Як інформують власники турагентств, короткий зимовий відпочинок у місті особливо полюбили влаштовувати собі столичні бізнесмени, часто замовляють послуги для корпоративного відпочинку невеликі фірми. Але все-таки серед гостей перлини на камені більше сімей, яким не по кишені іноземні курорти та готелі, а Різдвяної казки хочеться.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Народилося «в сорочці»

У Івано-Франківський перинатальний центр подруга привезла свою товаришку, яка втратила багато крові. Після обстеження медики зрозуміли, що нездужання молодої жінки викликане нещодавніми пологами. Однак пацієнтка це всіляко заперечувала. За пошуки немовляти негайно взялися міліціонери. Оглянувши дачний будинок, звідки на таксі жінку привезли до лікарні, вони на горищі знайшли згорток з живою дитиною. Немовля вдалося врятувати, хоча ще б година — і воно без допомоги лікарів загинуло. Жінка, яка самотужки народила дитину, виявилася не місцевою. Вона приїхала на Прикарпаття торік з Одеси, буцімто до родичів. Їй 18 років. Наступного дня вона запевнила медиків, що забере сина і буде піклуватися про нього.

За останній рік, **як повідомили в ЦГЗ УМВС в області**, це перший випадок на Прикарпатті, коли породілля залишає напризволяще свою дитину. Правоохоронці сподіваються, що молода жінка щиро розкаюється у своєму вчинку, а не намагається таким чином уникнути покарання.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

ФОТОФАКТ



У Сімферополі почали будівництво паркану-огородження на місці майбутньої Соборної мечеті.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Гривня продовжує падати

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Бездіяльність і часті помилки НБУ значно ускладнили економічну ситуацію в Україні», — впевнений Михайло Дяденко, керівник Центру правового аналізу і дослідження політичних ризиків. — Курсовий хаос у найближчому майбутньому завдасть значної шкоди низці секторів української економіки. Передусім — будівництву і торгівлі. Найбільша ж проблема полягає в доларизації і «кешизації» економіки. Люди забирають гроші з банків і конвертують їх у долари. Ці гроші виводяться з економічного обороту, а замінити їх немає чим».

На думку експертів, якщо Нацбанк не врегулює курс масованими валютними інтервенціями, то під кінець року цілком реальне подорожчання долара до 8,50—9,00 грн.

Тим часом, НБУ обіцяє через півроку-рік зміцнення національної валюти. Тому глава відомства Володимир Стельмах закликає українців утриматися від скуповування іноземної валюти за високим курсом.

Будувати свій «корвет» маємо самі

Голова парламентського Комітету з питань національної безпеки і оборони Анатолій Гриценко надіслав листа Прем'єр-міністру Юлії Тимошенко, в якому висловив занепокоєння членів комітету тим, що неодноразові звернення до неї з приводу розробки та затвердження Державної цільової програми створення, прийняття на озброєння, підтримки життєвого циклу кораблів класу «корвет» не дали позитивного результату. «Через неприпустиме затягування терміну розробки програми зірвані не тільки директивні терміни створення корабля, визначені розпорядженням Кабінету Міністрів України від 9 серпня 2005 року, а й ставиться під сумнів узагалі будівництво корабля в найближчі десять років», — йдеться у листі.

У зверненні говориться про те, що Міністерством оборони України без погодження з урядом приймаються рішення про припинення виконання робіт вітчизняними проектантами і виробниками за визначеним проектом та ведуться переговори про будівництво кораблів іноземними суднобудівними компаніями. Внаслідок цього, на переконання голови комітету, державні кошти підуть на фінансування іноземних виробників, що суперечить національним інтересам і антикризовим заходам, здійснюваним в Україні.

— Одна із важливих передумов виходу з економічної кризи — це збереження промислового та науково-технічного потенціалу України, найважливіших підприємств, науково-дослідних та проектно-конструкторських установ галузі, і державне замовлення на будівництво військових кораблів може істотно посприяти цьому, — переконаний президент Українського союзу промисловців і підприємців, голова підкомітету Верховної Ради України з питань військово-промислового комплексу Анатолій Кінах.

За словами Анатолія Кінаха, вітчизняні промисловці і підприємці звернуться до Президента, Кабінету Міністрів та Служби безпеки України із закликом не допустити зриву реалізації проекту будівництва кораблів класу «корвет». «Україна володіє високим потенціалом у сфері кораблебудування і сьогодні потребує державної цільової програми створення проекту корабля «корвет» як можливості розвивати галузь наукоємного, технічно складного виробництва», — наголосив він.

Ольга ВІТЕР.



Зі сцени зазвучала польська мова

Перший театральний сезон розпочав у Житомирі польський театр імені Юзефа Крашевського. Таке ім'я дали не випадково: будинок нинішньої обласної філармонії, на сцені якої відбувалася прем'єра, зведений як театр, а керував ним півтора століття тому цей класик польської літератури, життя якого тісно пов'язане з Житомиром. Для першої зустрічі з глядачами обрали драматичний твір Юліуша Словацького «Балладина», що в польській літературі займає приблизно таке ж місце, як в українській «Лісова пісня» Лесі Українки. У виставі зайняті актори обласного музично-драматичного театру імені Івана Кочерги і театральної студії, яка вже тривалий час діє при костьолі святого Яна з Дуклі. Серед тих, хто після прем'єри привітав новий театр з народженням, був і посол Польщі в Україні Яцек Ключковський.

«Балладину» планують перекласти українською мовою, щоб її могли переглянути й ті, хто не володіє польською. У найближчих планах новонародженого театру — вистава за твором Кароля Войтили — Івана Павла ІІ.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: сцена з вистави «Балладина».

Фото автора.

Чемпіон світу з фітнесу — іванофранківець

Іванофранківський спортсмен Федір Хашалов став чемпіоном світу з фітнесу. Фінальні змагання, в яких взяли участь понад 20 команд з різних країн світу, проходили в польському місті Бидгощ. За підсумками чемпіонату у своїй ваговій категорії (до 65 кг) в номінації «Спорт-фітнес» Хашалов переміг Даніеля Медо зі Словаччини, якого вважали основним претендентом на перемогу.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Комуністи Росії хочуть канонізувати Сталіна

Комуністи Санкт-Петербурга звернулися до Патріарха РПЦ МП Алексія ІІ із проханням канонізувати Йосифа Сталіна. На їхню думку, «Сталін давно канонізований народною свідомістю й перебуває поза ідеологією».

Отець Євстафій, настоятель храму Святої рівноапостольної Великої княгині Ольги в Стрільні, розповів телеглядачам російського федерального телеканалу НТВ про те, що в нього у храмі є ікона, на якій зображена блаженна Матрьона Московська, котра благословляє Сталіна. За словами священика, «на іконі вождя народів зображено у простій шинелі, в якій його запам'ятали мільйони радянських людей. Він дивиться на вас замисленими й глибокими очима з-під густих брів. Поруч із ним — свята Матрьона Московська з німбом навколо голови осяняє червоного цезаря хрестом».

Однак офіційні представники РПЦ МП вважають, що «все це — самодіяльність і не має жодного відношення до церкви». Прес-секретар Московської патріархії Володимир Вигилянський заявив: «Сталін стільки церков знищив, що його місце на іконі Страшного суду». Настоятель храму ігумен Євстафій (Жаков) в інтерв'ю журналістам розповів про ідею створення цієї ікони. Блаженна Матрьона у 1942 році прийняла в себе дуже стурбованого становищем у Москві вождя Сталіна. І заспокоїла його, сказала: «Ти один залишишся в місті. Усіх відправляй, місто не здавай. І не здаси». У цьому немає нічого дивного. Святі люди завжди благословляли воїнів, вождів, наголосив священик.

Парафіяни храму переконані, що «всіх Бог розсудить», і запевнили журналіста, що «Сталін був віруючою людиною».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Хворим стало тепліше

Хворі та медперсонал Ужгородської центральної міської клінічної лікарні, поліклініки, пологового та інфекційного відділень уже не мерзнуть. Це пов'язано із введенням в експлуатацію автономної котельні, яка минулого тижня подала тепло в ці приміщення. На черзі — автономна котельня, що обігріватиме дитячу лікарню.

За словами головлікаря міської лікарні Івана Кураха, підприємству-теплопостачальнику шороку доводилося сплачувати близько півтора мільйона гривень. Це тоді, коли на придбання ліків виділялося 600—700 тисяч. Відтепер лікарня платитиме лише за використаний газ та обслуговування котельні, а вивільнені кошти можна буде спрямувати на придбання лікарських препаратів.

Тим часом в Ужгороді залишилися проблеми з теплом для тих освітніх закладів, дитсадків та квартир мешканців міста, які не мають автономного опалення й обігріваються централізовано. Із 17 листопада навчання у 22 освітніх закладах обласного центру Закарпаття через холоднечу в приміщеннях було припинене. Причина — Ужгородське підприємство комунальної теплоенергетики «Ужтепло» заборгувало ДК «Газ України» за спожитий природний газ понад 8 мільйонів гривень.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Суд підтримав підвищення тарифів

Місцевий Деснянський районний суд призупинив дію рішення 32-ї сесії Чернігівської міськради про скасування підвищення тарифів в обласному центрі на гарячу воду і тепло на 17,7 відсотка, послуги з утримання будинків і споруд, а також прилеглих територій на 30 відсотків, запроваджене міським виконавчим комітетом у вересні. Таким чином, чернігівцям доведеться все ж таки сплачувати комунальні послуги за вищими показниками в квитанціях. Судові слухання про обґрунтованість підвищення цін перенесені на січень.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

СВІТ КОРОТКО

➤ *ГРУЗІЯ—ПОЛЬЩА*

Президентів відлякували пострілами

Влада Південної Осетії визнала, що 23 листопада прикордонники все ж таки стріляли в повітря, аби зупинити кортеж президентів Грузії і Польщі, що наближався, **повідомляє «КоммерсантЪ»**. За словами міністра невизнаної республіки з питань інформації і преси Ірини Гаглоєвої, Михайло Саакашвілі і Лех Качинський під'їхали до прикордонного поста, їх охоронці заявили, що хочуть проїхати в Ахалгорі (тобто на територію Південної Осетії). «Їм відповіли в різкій формі, що проїхати не можна. Тоді одна з машин проїхала декілька метрів у бік поста, — розповідає вона. — Була дана автоматна черга в повітря». Нагадаємо, що раніше представники керівництва Південної Осетії і Росії спростовували той факт, що осетинські чи російські військовослужбовці під час цього інциденту відкривали вогонь. Вони заявили, що йдеться про «грузинську провокацію».

Тим часом за фактом обстрілу кортежу президентів порушено кримінальну справу за статтею «тероризм». Про це йдеться в заяві МВС Грузії, поширеній вчора у Тбілісі.

ФОТОФАКТ



20-річну одеситку Марію Якимук, володарку титулу «Королева України 2008», було визнано переможницею 20-го ювілейного міжнародного конкурсу «Міс Модель Світу 2008», що пройшов у китайському місті Шеньчжень.

Фото СІНЬХУА\ Укрінформ.

У ремонтників та будівельників поменшало роботи і вони перейшли на кримінал?

Убивство мешканки Маріуполя (Донецька область) розкрили співробітники карного розшуку Приморського райвідділу міліції міста. Підозрюваним виявився один із будівельників, із якими потерпіла домовилася про ремонт.

Уранці фатального дня вона дала робітникам аванс і гроші на придбання будматеріалів. Однак молодший із напарників, який паралельно охороняв зал гральних автоматів, програв усе до копійки. Пізно ввечері він вирушив за грошима до клієнтки, заявивши жінці, що начебто забув інструмент. Із порога негідник накинувся на господарку, міцно стиснув руки на шиї і тримав доти, доки жертва не перестала подавати ознаки життя. Здобиччю зловмисника стали золоті прикраси та мобільний телефон — їх ремонтник продав випадковим перехожим. За словами начальника кримінальної міліції Приморського райвідділу Маріуполя Олексія Огорельцева, труп потерпілої виявила донька. Тіло лежало у новій ванні, прикритій картоном. З'ясувалося, що підозрюваний у навмисному вбивстві сім років тому вже був засуджений за завдання тяжких тілесних ушкоджень зі смертельними наслідками.

А в Єнакієвому комерційний директор будівельної фірми та слюсар силою утримували і ґвалтували молоду жінку. Врятувала її товаришка, яка зателефонувала до міліції і повідомила, що двоє чоловіків силоміць посадили жінку до машини і зникли в невідомому напрямку. Марку та номер автомобіля подруга запам'ятала, і невдовзі всі сили правоохоронців були кинуті на пошук. Згадану машину виявили біля одного з міських кафе. Всередині сиділи двоє зловмисників та зникла дівчина. Вона повідомила правоохоронцям, що її викрали, неодноразово зґвалтували і примусово утримують. Нетверезі захопники погрожували продати «полонянку» до Італії у разі спроби звернутися до міліції. Порушено кримінальну справу, зловмисники перебувають у слідчому ізоляторі в очікуванні суду.

Ліна КУЩ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 226 (4476)
СЕРЕДА, 26 ЛИСТОПАДА 2008

Заборгованість компанії–посередника «РосУкрЕнерго» перед «Газпромом» не повинна стати перешкодою для укладання контракту про поставки російського газу в Україну в 2009 році. Про це заявив заступник глави секретаріату Президента України Олександр ШЛАПАК *(Укрінформ)*



У Харкові вшанували пам'ять дисидента і правозахисника Генріха Алтуняна *(Укрінформ)*

Прем'єр про газовий борг: «Ми знаходитимемо взаєморозуміння абсолютно спокійним, гармонійним способом»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Глава уряду також висунула свою версію «несподіваної» появи чергового боргу.

«Поточний газ, що споживає Україна, проплачений повністю, — **зазначила Прем'єр-міністр.** — Але Російська Федерація перед Україною поставила дуже жорсткі умови — платити за весь газ, що закачується у газові сховища і який сьогодні поки що ще не споживається, поки в повному обсязі ще не почався зимовий період. І тому ми зараз в останні два місяці з'ясовуємо з РФ, як нам проплатити той газ, що ще не витрачений країною, але закачаний до газових сховищ... Ми б хотіли, щоб на цей газ, що знаходиться в сховищах і не оплачений споживачами, Україні було надано невелику, всього в кілька місяців, відстрочку з цього платежа, поки ми не почнемо використовувати газ, що закачаний до газових сховищ, і одержувати розрахунки від споживачів цього газу».

Поки що «Газпром» продовжує наполягати на сумі боргу в 2,4 мільярда доларів, тоді як «Нафтогаз України» вказує суму в 1,3 мільярда доларів. Укладення нового контракту не обмежується лише умовою повернення боргу. З нового року «Газпром» має намір підвищити вартість газу для України до 400 доларів. Сьогодні Москва поставляє Києву середньоазіатський газ за 179,5 долара за тисячу кубометрів. При цьому вартість сировини для Європи становить близько 500 доларів за тисячу кубометрів.

Газ не може коштувати 400 доларів у той час, коли ціна на нафту у світі зараз становить майже 42 долара за барель. Таку думку висловив народний депутат України від фракції Блоку Литвина, секретар Комітету Верховної Ради з паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Олег Зарубинський. Політик вважає, що коли влаштовують торги, то продавець завищує ціну, покупець намагається зробити її якомога нижчою, а потім домовляються про якусь середню.

Ціна на газ для України в 2009 році має становити не 400, а 280 доларів за тисячу кубометрів, заявив в ефірі одного з телеканалів **радник Прем'єр-міністра України з енергетичних питань Олександр Гудима. Водночас народний депутат України від БЮТ, член Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики і ядерної безпеки Сергій Пашинський заявив,** що для України економічно обґрунтована ціна на газ не перевищує 179 доларів за тисячу кубометрів. «Російський газ на перший квартал наступного року продається в Європі на кордоні з Німеччиною за ціною 260 доларів. Відповідно, на кордоні з Україною він має коштувати десь 180—200 доларів», — сказав він.

Ситуація з боргами, що виникли, і показово болісними переговорами про ціну, що повторюється з року в рік, на перший погляд має вигляд абсурдної з політичної й економічної точок зору. Здається, ну скільки ж можна наступати на ті самі граблі? Тим часом більшість українських експертів стверджують, що всі «сюрпризи» у газовій сфері закономірні. І відбуваються вони через те, що керівництво як Росії, так і України особисто зацікавлене в тому, аби схема газопостачання залишалася максимально непрозорою, оскільки великі політики, а головне, фінансово-промислові групи, що стоять за ними, мають кожний свою солідну частку прибутку від махінацій у цій сфері. А все те, що говориться привселюдно президентами і прем'єрами, має свого слухача по той бік кордону. І це не ми з вами.

Що стосується нас із вами, то варто було б звернути увагу не на астрономічні борги або торги за газ, а на ідею підвищення ціни на газ на 35% для населення. З 1 грудня має набрати чинності постанова Національної комісії з регулювання електроенергетики (НКРЕ) на цей рахунок. Уже підраховано: якщо підвищення відбудеться, то населення України платитиме за нього на 210 — 5600 гривень на рік більше, залежно від площі квартир.

Яна СТАДІЛЬНА.

Ніхто не хоче їсти нашого супу, приготовленого для внутрішнього споживання...

ТЕМА

Тільки лінивий не помітив, що впродовж кількох останніх років у листопаді—грудні в Україні повторюється одна й та само картина: «Газпром» заявляє про наш борг за газ, який обчислюється мільярдами (!) доларів. Перша реакція керівників держави така: «Наклеп! Україна РФ нічого не винна!». Проте за кілька днів з'являється повідомлення, що з начебто неіснуючими боргами ми розрахувалися до копійки...

Так і нині. Після того, як президент РФ Дмитро Медведєв доручив ВАТ «Газпром» стягнути з України борг — 2,4 млрд. дол. усіма можливими способами — аж до звернення до міжнародного суду, передовсім Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко заявила, що Українська держава до боргу не має жодного стосунку, бо заборгувала компанія-посередник «РосУкрЕнерго». На що жорстко відреагував Президент Ющенко, заявивши, що саме Кабмін персонально відповідає за організацію і конструктивне ведення газових переговорів з Росією щодо постачання енергоносіїв.

Того самого дня заступник голови правління компанії «Нафтогаз України» Володимир Ткалич повідомив, що «борг «Нафтогазу України» є, але не перед «Газпромом», а перед «РосУкрЕнерго», і він становить 1,3 млрд. дол.». Водночас міністр палива та енергетики Юрій Продан про суму боргу уникає говорити, відбуваючись тим, що «питання газових боргів — це питання поточних розрахунків».

А в понеділок прем'єр Юлія Тимошенко висунула інше своє пояснення: мовляв, заборгованість виникла у жовтні — газ закачали в підземні сховища, але ще його не оплатили. Тому «Україна буде просити у Росії невелику відстрочку на кілька місяців з оплати цього газу. Раніше завжди закладалася відстрочка виплати за газ, закачаний у ПГС, але ще не спожитий».

Що за проблема така з постачанням блакитного палива? Адже газ Україна купує в Росії — відомо, з якого часу, але чому суспільство вона лихоманить упродовж лише останніх чотирьох років? Чому державні очільники щоразу, а особливо нині, годують нас небилицями щодо боргів, яких начебто Україна перед «Газпромом» і не має, перекидаючи вину одне на одного? Водночас російський продавець цілком офіційно заявляє, що навіть не обговорюватиме параметри нової угоди з Україною, допоки вона не розрахується за вже постачений газ.

Учора до Москви вирушила делегація — пожежна команда, яка має «утрясти» проблему. На час підготовки цього коментаря до друку про результати ще не було відомо. Але що розраховуватися доведеться, ясно й без них.

Чому відповідальні за постачання газу в Україну особи дають такі суперечливі пояснення? Та ще й вочевидь лукавлять. Приміром, Президент, який переклав відповідальність за газові переговори на Кабмін, читай — персонально на його главу Юлію Тимошенко. Начебто це не він сам своїми заявами стосовно Росії зробив усе, щоб їх ускладнити. Якщо перевести ці міждержавні відносини в побутову площину, то вони мають такий вигляд: ви заборгували сусідці істотну суму грошей, не можете їх повернути і звертаєтеся до неї з проханням продовжити термін позички. Але перш ніж про це просити, виказуєте їй у вічі все, що ви про неї думаєте: і що сусідський Вася з нею зраджує дружині, й що нечупара вона, й що сто років тому її бабця показала дулю вашій. Тож не важко передбачити реакцію вашої сусідки.

Про «хамелеонство» нашого прем'єра, як і про її здатність одне й те саме пояснювати щоразу по-іншому, якщо не сказати точніше — годі казати. Приміром, хіба не вона влітку заявляла, що жодних несподіванок у газових відносинах з Москвою не буде, що досягнуто конкретних домовленостей і підписано меморандум із прем'єр-міністром Путіним щодо цього. А також про те, що до підземних газових сховищ закачано газ лише власного видобутку.

Нині з'ясовується, що закачали постачений «Газпромом». А за якою ціною за нього платитимемо, якщо він, виявляється, закачаний без відповідних про це домовленостей — читай украдений? Тож посилання на те, що колись «Газпром» робив таку поступку, а нині він «чомусь» жорстко вимагає оплати негайно, щонайменше несерйозне...

Найближчий до істини у цій ситуації профільний міністр Юрій Продан з його поясненням, що питання газових боргів — питання поточних розрахунків. Хто не пам'ятає, як на початку року з ініціативи Юлії Тимошенко була оголошена війна компанії-посереднику —активне виштовхування її з газових відносин? Незважаючи на те, що вона вже уклала угоди з іншою стороною і мала відповідні зобов'язання. Зрештою, існують же закони і правила щодо цього. Але якщо в Україні закони порушують на всіх рівнях, починаючи від самого глави держави, то хіба прем'єр не може собі це теж дозволити? Крім того, ми мали проблеми з постачанням дешевшого газу — середньоазіатського. Тому вже в березні Україна витрачала газ, на який не була укладена угода, та ще й дорожчий — російський. Нині маємо за це розплачуватися, адже ціна газу, закупленого поза угодою, в усьому світі — особливо висока ціна. Наші очільники, як завжди, вирішили, що якось воно буде?

З другого боку — чому Україна, закуповуючи газ, постійно в боргу за нього і щоразу сплачує його зі скандалом, заявляючи, що він начебто не наш? Адже з обох боків кордону на газогоні встановлені два лічильники, що фіксують, який обсяг газу увійшов у «трубу» з однієї країни, і яка його кількість використана іншою, а за різницю треба сплатити. Скільки саме — записано в угоді. Якщо з нашого боку постійно виникають протести щодо оплати, то виходить, що ми або не маємо угоди, або не виконуємо її. Натомість наші керівники, час від часу обіцяючи перекрити «трубу» для європейського споживача, намагаються нагодувати «супом» для внутрішнього споживання, переконуючи його в «підступах» Москви.

До того ж у ЗМІ досить часто з'являється інформація про закулісні переговори «Нафтогазу України» то з РосУкрЕнерго, то з «Газпромом», зокрема про допуск його на український газовий ринок, умови яких Україна зазвичай не виконує. Як, утім, і цілком офіційних —про розтягування періоду переходу на ринкові ціни з «Газпромом». Українська сторона в цьому зв'язку звинувачує Москву в корисливих цілях. А то ніби не знає, що за красиві очі ще можуть щось дати, але принаймні не газ. Та й «Газпром» — не благодійна організація. Це «Нафтогаз України» — компанія державна, а «Газпром» — акціонерне товариство з іноземними учасниками. Якщо навіть російські учасники по старій дружбі й подарують нам чергову порцію несанкціоновано відібраного газу, а простіше — вкраденого, то цього не дозволять зробити їхні зарубіжні партнери, які вклали капітал у цінні папери й хочуть одержати свої дивіденди.

І насамкінець. Частка і нашого політикуму, і керівники держави з нагоди й без неї заявляють про те, що ціна на газ для України — це передовсім політичний тиск Росії, зчиняючи щодо цього неймовірний вереск. Дивовижно, але такий само тиск, та ще й мало не в два рази вищий, Росія чинить і на інші країни, зокрема на європейські. Можна сказати, що вже просто-таки задавили Європу. А вона домовляється, сопе, мовчки платить і не лементує про чиїсь імперські замашки. Що б це мало означати?



Валентина ПИСАНСЬКА.

ФОТОФАКТ



Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

На розширеному засіданні колегії Міністерства оборони України міністр оборони України Юрій Єхануров заявив, що Державна програма розвитку ВСУ на 2006—2011 роки має бути відкоригована.

«Державні таємниці» вбивства

17 листопада Московський окружний військовий суд почав розгляд справи про вбивство Анни Політковської. За підсумками першого засідання суд ухвалив рішення про відкритий для громадськості режим слухання, що, до речі, влаштовувало і потерпілих, і обвинувачених, і колег Анни з «Новой газеты». Як заявив тоді головний редактор цього чи не єдиного в Росії опозиційного Кремлю видання Дмитро Мурадов, «відкритий процес дає надію на об'єктивність судового розгляду, якщо його закриють, то під приводом збереження державної таємниці справу спустять на гальмах».

І... як у воду дивився. Вже через день з'ясувалося, що з відкритістю суд вочевидь поквапився: колегія присяжних виявилася настільки сором'язливою, що відмовилася вийти в зал судового засідання... в присутності преси. Дивовижний переляк присяжних перед журналістами суддя пояснила просто: на них можуть тиснути. Хоча хто саме здійснив тиск і на кого, —можна було здогадатися і без невиразних пояснень судді, що так раптово змінила попереднє рішення. Державний обвинувач вимагав закритого розгляду справи. І жодні аргументи адвокатів обох сторін про відсутність законних підстав для засекречення процесу не змогли переламати ситуацію. Пресі вказали на двері...

Днями щільний «замок» на судових слуханнях дав тріщину: один із присяжних проговорився, що колегія зовсім не наполягала на зміні режиму, хтось інший вирішив зробити з них надто полохливих. Це зізнання дійшло до Верховного суду РФ, і тепер уже він має намір з'ясувати правомірність дій судді, що так своєрідно витлумачила позицію колегії присяжних. Утім, дуже сподіватися на демократизм вищої судової інстанції також не варто: як заявив його речник Павло Одинцов, будь-яка інтерпретація подій може опосередковано вплинути на хід судового розгляду, тому щось казати про подальші дії Верховного суду передчасно. Хто б сумнівався?

«Усе це — ганьбище, — так відкоментував судові ігрища довкола розгляду справи Павло Мурадов. — Усе, як передбачалося, — як не києм, то палицею... знайшли спосіб засекретити діяльність агентів, які у справі про вбивство Політковської зустрічаються на кожному кроці...»

Тим часом обвинувачені в причетності до вбивства журналістки колишній співробітник столичного УБОЗу Сергій Хаджикурбанов, котрий, за версією слідства, був посередником між замовником і кілером, та мешканці Чечні брати Джабраїл і Ібрагім Махмудові, котрі стежили за Анною (безпосереднім убивцею вважається їхній третій брат — Рустам, що нині перебуває у міжнародному розшуку), своєї вини не визнають, хоч і «готові дати всі необхідні свідчення, оскільки приховувати їм немає чого».

Адвокат дітей Політковської Карина Москаленко головним недоліком справи вважає те, що, попри оптимізм слідчих, так і не встановлено замовників убивства та спонсорів злочину. Всі клопотання потерпілих відхиляються з дивною затятістю. Слідчі, наприклад, навідріз відмовилися допитати президента Чечні Рамзана Кадирова, що, можливо, дало б змогу вийти на замовника. До речі, стверджує адвокат, багато людей вказують на Кадирова як на людину, що погрожувала Політковській.

Утім, творчість незручної журналістки дратувала не лише прокремлівського лідера Чечні. Лише за одне її авторське розслідування «Хто залишається в живих?» —з переконливими доказами причетності російської влади до організації жахливого теракту на мюзиклі «Норд-Ост» — їй могли винести смертний вирок на якомусь «найвищому сходняку». Тому зовсім не дивно, що «державні таємниці» домінуватимуть у розгляді справи до її останньої крапки...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Стверджують, що всі «сюрпризи» у газовій сфері закономірні

Хто повинен ремонтувати наші під'їзди?

ПРОБЛЕМА

Про стан під'їздів більшості київських багатоповерхівок навіть казати годі: якщо не обдерті, то розписані місцевими «художниками» стіни, сто років немиті щербаті сходи і вікна, вхідні двері, що теліпаються, сморід з підвалів (якщо вони є). Під'їзди такі запаскуджені, що до них заходити, буває, і страшно, і неприємно. Вони мають такий вигляд, наче ремонту не знали ніколи...

Тим часом якщо не всі, то більшість квартир у будинках приватизовані й за їхній стан відповідають власники. А хто повинен піклуватися про ту площу, яка за порогом? Досі це був обов'язок житлово-експлуатаційних контор, які мали робити щорічний плановий огляд і, у разі потреби, ремонт під'їздів, а також усі процедури з утримання будинків і прибудинкових територій. Хоча самих співробітників контор мало турбує зовнішній вигляд під'їздів і сходів — пріоритетом їхньої діяльності є забезпечення безпеки будинків для мешканців.

Але днями заступник голови КМДА Анатолій Голубченко заявив, що станом під'їздів повинні опікуватися не ЖЕКи, а... самі мешканці. Цікавий поворот виходить: мало того, що київська влада обіцяє збільшити вартість комунальних послуг, то ще й хоче перекласти на плечі городян прямі обов'язки ЖЕКів...

Анатолій Голубченко своє невдоволення мешканцями київських багатоповерхівок висловив під час перевірки утеплення однієї з них (показували сюжет на одному з телеканалів). Побачивши обмальовану стіну в під'їзді, він заявив, що коли квартири приватизовані, то приватизовано весь будинок, і за нього відповідають мешканці. Він навіть сказав, що ще торік збиралися створити спеціальну інспекцію з контролю утримання будинків при Міністерстві житлово-комунального господарства. Але її не запланували в бюджеті столиці. І що, можливо, вона запрацює наступного року.

За його словами, до обов'язків інспекції належатиме перевірка того, як городяни стежать за місцем свого мешкання, а в разі порушень — штрафувати несумлінних власників квартир. Приміром, я довідалася, що зараз у кожнім районі є спеціальні адміністративні комісії, які стежать (!) за благоустроєм під'їзду. Якщо зловмисника, який обмальовує стіни будинку, піймають на гарячому, з нього стягнуть штраф. А якщо не піймають? З другого боку, а хто їх ловитиме, і як стягувати штрафи?

Я запитала в однієї своєї давньої знайомої з нашого ЖЕКу: «Хто повинен ремонтувати під'їзди і за які кошти?». Вона відповіла, що гроші на такий ремонт мають іти з плати за утримання будинку і прибудинкової території, яку ми сплачуємо щомісяця. А також з оплати додаткових витрат, що іноді нараховуються. Але чи великий ремонт зробиш за ці гроші? Приміром, на утримання будинку і прибудинкової території мешканці платять по 18 коп. з кожного квадратного метра...

Городяни вже давно не вірять київській владі про те, що хтось нібито відповідає за під'їзди. Багато хто з них хотів би, щоб їхні будинки віддали в експлуатацію в об'єднання мешканців. Приміром, ми теж хотіли організувати таке співтовариство, але натрапили на тисячу перешкод від районної влади, після чого залишили цю затію. Я не знаю, як розв'язати проблему, — для цього є фахівці. Але що розв'язувати її потрібно негайно — хто буде сперечатися? Чому б відповідному управлінню КМДА не зробити це завдання пріоритетним у своїй роботі?

Надія КУТОВА,
киянка.


Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

На знімку: типовий під'їзд типової столичної багатоповерхівки.

Запам'ятаймо: тарифи підвищуватися не будуть!

Тарифи на комунальні послуги для киян підвищуватися не будуть, заявила заступник глави КМДА Ірена Кільчицька в ефірі одного з телеканалів. Вона також назвала «провокацією» інформацію про підвищення квартплати в Києві.

Ірена Кільчицька зазначила, що ціна на комунальні послуги в 10 разів зросте «для казино, нічних клубів, ювелірних і магазинів хутра, магазинів, де продаються предмети розкоші». Коментуючи підвищення цін на проїзд у метро, вона сказала: «Пенсіонери, багатодітні родини, одинокі матері, учні, студенти матимуть безплатні проїзні. Інші кияни платитимуть за проїзд 50 копійок, так само, як і раніше, а приїжджі — ціну, адекватну ринковій». Кільчицька підкреслила, що «некиян у Києві проживає приблизно стільки само, скільки й киян, і це все лягає на інфраструктуру і бюджет міста».

Цікаво, як КМДА поділятиме пасажирів на «своїх» і «чужих»? Невже при покупці жетона на проїзд у метрополітені або талона — на трамваї у нас вимагатимуть паспорт зі штампом про прописку, тобто про реєстрацію?

Тим часом Президент Віктор Ющенко своїм указом скасував розпорядження глави КМДА від 30 жовтня про підвищення тарифів на комунальні послуги для юридичних осіб у 5—10 разів. В указі йдеться про те, що, за інформацією Національної комісії з регулювання електроенергетики України і Міністерства з питань ЖКГ, тарифи на теплопостачання, водопостачання і водовідвід, що діють у Києві, для населення на 52—67% відшкодовують собівартість послуг, а для комерційних послуг — на 77—214%

Тому для відшкодування собівартості виробництва ЖКП і гарантування необхідного прибутку для переоснащення житлово-комунального господарства тарифи на ці послуги в Києві могли б зрости удвічі-втричі.

Микола МАРЧУК.

Не рубайте, не губіть...

Столичні захисники природи обвинувачують київську владу в тому, що вона не виконала торішньої обіцянки — не влаштовувати Новорічну ялинку із живих, зрубаних дерев.


Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Для наповнення 20-тонного металевого каркаса Новорічної ялинки плановано використати близько 450 маленьких дерев. КМДА мотивує це тим, що вартість штучної — близько 3 млн. грн., а коштів на це в бюджеті не передбачено. Тому буде встановлено 35-метрову ялинку із «живої» хвої вартістю 500 тис. грн.

Тим часом у багатьох країнах Європи давно відмовилися від використання живих ялинок, прикрашаючи вулиці й житло штучними або живими хвойними деревцями у вазонах, які після свят висаджують у грунт. В Україні, застерігають охоронці природи, напередодні новорічних свят гине стільки дерев, що ними можна засаджувати сотні гектарів щорічно.

«Українців привчають до несвідомого споглядання знищення живої природи у вигляді вирубаних дерев для одноденних потреб. Але ж можна прикрасити будинок до Нового року красиво сформованими із соснових чи ялинових гілочок деревцями, не завдаючи шкоди природі», — переконані її захисники.

Тамара ЖДАНКО.

На знімку: так «виростає» Новорічна ялинка на Майдані Незалежності в Києві.

Прозорий фунікулер

Фунікулер став на ремонт і, як з'ясувалося, впорядкують не тільки обладнання, а й вагони: вони стануть прозорими.

Розміри нових вагончиків не зміняться, але замість синіх стінок поставлять прозорі з надміцного матеріалу, підлогу залишать металевою. Крім того, буде оновлено всю автоматику і троси.

Поки що є декілька компаній, готових побудувати нові вагони: німецькі, італійські, чеські. Крім того, якщо вдасться змінити правила безпеки, у них зникнуть вагоноводи. Тендер проведуть 10 грудня, готові вони мають бути до жовтня наступного року.

До реконструкції також входить будівництво нової несучої естакади, заміна освітлення й огородження, ремонт верхньої і нижньої станцій. Покататися в нових вагончиках можна буде лише в 2010 році.

Микола ЗАЙЧЕНКО.

Відходи тиснуть

Нагромадження побутових відходів — одне із найнебезпечніших джерел забруднення столиці. Їх збирання і транспортування у місті здійснюють близько 300 спеціалізованих автомобілів, що на 50% відпрацювали ресурс і підлягають списанню.

Про це повідомив начальник Державного управління охорони довкілля в Києві Олександр Прогнімак. За його словами, кількість відходів у місті постійно зростає. Але лише 10—15% відходів використовують як вторинний ресурс (потенційні можливості — 75%), інші — 85—90% — потрапляють на смітники без попереднього сортування.

Розв'язанню екологічної проблеми в столиці сприятиме впровадження системи роздільного збирання відходів та їх переробки. Але поки що тільки 20 ЖЕКів намагаються сортувати сміття, встановивши близько 1500 спеціальних контейнерів. Цього недостатньо, адже, за оцінками експертів, у Києві щорічно нагромаджується 1,2—1,5 млн. тонн побутових відходів.

Валентин КРАВЧЕНКО.

За матеріалами інформаційних агенцій, прес-служби КМДА та кореспондентів «Голосу України».

СТОЛИЦЯ КОРОТКО

Паспорт здоров'я

Наступного року в Києві плановано запровадити електронний паспорт здоров'я людини. Він міститиме інформацію про те, на що хворів, скільки разів, і де лікувався його власник. Що дозволить здійснювати персональний моніторинг здоров'я населення.

На першому етапі впровадження пропонується створити електронний реєстр звітності видачі лікарняних — спочатку тільки для працюючих, а згодом запровадять електронний облік здоров'я дітей і пенсіонерів. Але поки що проект існує лише на папері.

Дороге задоволення

Кияни їздять громадським транспортом за новими тарифами. Хоч з тим, що доводиться платити в 4 рази більше, вже змирилися, проте багатьом доводиться заощаджувати. Люди, яким до роботи одна-дві зупинки, воліють пройти цю відстань пішки. Те саме роблять і ті, кому потрібно зовсім трішки під'їхати до найближчої станції метро. Чимало пасажирів пересіли на маршрутки: комунальний транспорт багато в чому їм програє — вартість квитка така само, а їде повільніше. Багато хто задля економії купує квитки в кіосках, навіть якщо йти до них треба на сусідню зупинку.

Насправді заборонять?


Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Міська влада обіцяє заборонити рух транспорту на історичному Андріївському узвозі з 25 грудня. Також на ділянці від вулиці Боричів Тік до Андріївського узвозу, 38 обмежать в'їзд авто. Але їхнім власникам, які мешкають у цьому районі, підприємствам та організаціям, розташованим тут, а також засобам спеціального призначення пересування на різних машинах буде дозволено.

Різноманітні заборонні знаки тут установлено давно, але водії їх ігнорують, перетворивши пішохідну вулицю на пожвавлену магістраль.

На знімку: «пішохідна» вулиця Андріївський узвіз...

Де там «пробка»?

За допомогою автоматизованої системи керування дорожнім рухом водії зможуть довідатися про ситуацію на дорозі та кількість заторів на ній. Проект передбачає встановлення в місті 93 інформаційних табло на 12 магістралях, 4 пришляхових метеостанцій і 4 детекторів транспорту. Інформаційні табло планують розташувати за 150 метрів до великих транспортних розв'язок. Інформація з метеостанцій і детекторів надходитиме в центральний пункт управління.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 226 (4476)
СЕРЕДА, 26 ЛИСТОПАДА 2008

У вересні штатний працівник, зайнятий у сільському господарстві, за годину роботи отримував у середньому 7 гривень 3 копійки. Чимало трудівників, котрі повністю відпрацьовують місячну норму часу, мають нарахування у межах мінімальної зарплати *(за даними Держкомстату)*



Близько 15 відсотків світових обсягів насіння соняшнику та соняшникової олії виробляє Україна *(асоціація «Укроліяпром»)*

Харчовики натиснули на SOS

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Вперше з 1998 року в харчовій промисловості спостерігається падіння виробництва, заявив президент Союзу виробників харчової промисловості України Олег Юхновський. За десять місяців поточного року Держкомстатом тут зафіксовано спад на 0,04 відсотка. У найбільшому мінусі — цукрова галузь (-32,2 відсотка), оліє-жирова (-20,7 відсотка), виробництво плодово-овочевих консервів (-5,8 відсотка). А скорочення обсягів випущеної продукції у жовтні порівняно з аналогічним періодом 2007-го сягнуло 11,8 відсотка. **У жовтні, за даними Держкомстату, тривало скорочення виробництва проти минулорічного рівня з більшості основних видів м'ясної та молочної продукції. Так, виробництво вершкового масла скоротилося на 38,1 відсотка — до 5,7 тисячі тонн, спредів та жирових сумішей — на 17,6 відсотка — до 7,5 тисячі тонн, молока — на 15,3 відсотка — до 65,9 тисячі тонн, свіжих та охолоджених яловичини і телятини, морожених — на 50,3 відсотка — до 2,7 тисячі тонн, свіжої чи охолодженої свинини впало на 31,9 відсотка — до 9,8 тисячі тонн, мороженої — на 19,3 відсотка — до 1,4 тисячі тонн.**

Хоча причини падіння треба шукати не лише у загальній кризовій ситуації. Виробничі показники цукровиків, приміром, потерпають через низький цьогорічний врожай буряків, якого недостатньо для завантаження потужностей і ефективної роботи більшості заводів. Скорочення обсягів виробленої олії обумовлено, передусім, запровадженням з боку уряду квотування та ліцензуванням її експорту. За словами Олега Юхновського, винна й недосконала система державного управління харчовою галуззю з вступом України до СОТ, а також недосконале управління в системі регулювання експортно-імпортних операцій. Звідси — погіршення фінансово-економічного стану підприємств харчової промисловості, дефіцит кредитних ресурсів, скорочення інвестицій, згортання програм модернізації підприємств. Окрім того, неплатежі роздрібних торгових мереж та збільшення відстрочки платежів за поставлену продукцію призводять до різкого скорочення обігових коштів на підприємствах. Але особливо харчовиків хвилює стрімке зниження купівельної спроможності населення.

Варто зазначити, їхнє занепокоєння цілком слушне. Країна наша особлива, й іспит на виживання у складних економічних умовах складати нам не вперше. Третина населення взагалі може місяцями не купувати харчі, окрім хіба що хліба. Мішок цукру, а то й два припасені чи не в кожній сільській хаті. Картопля, капуста, морква, буряки цьогоріч уродили. Якщо ще по двору бігають кури, а у хліві підростає двійко поросят (благо, кормів достатньо) — взагалі добре, можна перезимувати і без соєвої ковбаси по 40—50 гривень за кілограм. З'являється дедалі більше й тих, хто не хоче залежати від покупного хліба. Тоді два мішки борошна на людину розв'язують проблему на рік.

Але харчову промисловість на владному рівні, доки не пізно, справді треба рятувати. Приміром, ухвалити рішення про пролонгацію кредитних зобов'язань харчовиків перед банками, як це було зроблено стосовно виробників сільськогосподарської продукції. Адже різке падіння купівельної спроможності може призвести до зупинки окремих підприємств і навіть занепаду цілих підгалузей. Спочатку криза «харчовиків» навіть потішить споживачів дешевизною продовольства — таке жадане падіння цін зупинить продовольчу інфляцію, з приборкуванням темпів зростання якої без особливих успіхів воював не один уряд. Але палиця з двома кінцями -обвал цін може призвести до зупинки багатьох підприємств харчової промисловості. Далі сценарій, який багато хто з нас вже проходив — про дешевизну вже не йтиметься, реаліями, не виключено, стануть порожні полиці крамниць і стрімке зростання цін на тлі дефіциту.

Галина КВІТКА.

Продукт номер один

Чи може один із найпоширеніших сурогатів стати золотою жилою для аграріїв

ТЕНДЕНЦІЇ

Для початку спробуйте відгадати загадку: чого ми їмо найбільше? Звичайно, у кожного свій раціон: хто налягає на картоплю, хто — на шматок м'яса, кому до вподоби каша, а кому — молоко... Не секрет, що значною мірою раціон залежить від вмісту гаманця. Але є продукт, на гачок до якого потрапляємо ми всі, незалежно від смаків та статків. Важко знайти страву, в якій би не містилась ... соя. Це саме вона робить ковбасу дешевою, а згущенку — несмачною, м'ясо — штучним, а майонез — густим...



Простіше навести перелік харчів без сої, ніж тих, де вона становить основу. Соя стала тим замінником, котрий відсунув на задній план безліч продуктів із таким омріяним означенням «натуральний». За такого масового вжитку, здавалося б, виробник сої нарешті натрапив на ту золоту жилу, яка даватиме вічний прибуток. Але чи справді це так?

Серед культур, які ще досі, незважаючи на вже доволі пізні строки, дозбирують на окремих полях, залишилась і соя. Хоча рослина ця традиційно південна і любить довгі сонячні дні, проте і на Поділлі росте непогано, а головне — не висипається із стручка від негоди, як це буває з горохом та ріпаком. Якщо додати, що соя не потребує великих матеріальних та трудових затрат під час вирощування, а вартість її залишається однією з найвищих серед інших продуктів землеробства, можна було б припустити: вона стане культурою номер один для аграріїв.

Справді, останніми роками площі під соєю помітно зросли. Ще кілька років тому на всю область її засівали не більш як на трьох-чотирьох тисячах гектарів. Тоді соя була переважно технічною культурою, і займались нею в тих господарствах, де мали великі тваринницькі ферми. Соєве молоко давало відмінні результати у разі вирощування молодняку худоби.

Втім, масове скорочення поголів'я худоби змусило багато господарств просто забути про сою. Але і така ситуація тривала недовго. Вже торік в області засівали 11 тисяч гектарів. Цієї ж осені врожай збирали з рекордних площ — 27 тисяч гектарів. І якщо середня врожайність становила близько 14 центнерів з гектара, то в окремих господарствах вона була вдвічі вища. Є райони, де сою сіяли більш як на чотирьох тисячах гектарів, а такими обсягами може похвалитись аж ніяк не кожна культура.

Якщо врахувати, що ціни на сою коливались від трьох до шести тисяч гривень за тонну, то соя мала б принести непогані прибутки господарствам. Однак це лише припущення.

Споживач, наляканий генно-модифікованими продуктами, перестав довіряти сої.

Насправді картина з реалізацією сої практично така сама, як і з більшістю культур. Затишшя на аграрних ринках змушує керівників господарств продавати її за мінімальними цінами. Та й при таких розкладах багато охочих купити її не знайдеш. Бо потужних підприємств, котрі спеціалізувались би на переробці саме цієї культури, в області немає. Чи не єдине місце, де можна придбати свіжоприготовані соєві сир, молоко, різні напівфабрикати — магазин «Союшка» в обласному центрі, власники якого і виготовляють все це.

Для харчової промисловості краю соєвий урожай теж виявився не по зубах. Уперше за багато років ця галузь переживає спад виробництва. За даними обласного управління статистики, протягом дев'яти місяців більш як на третину скоротилось консервне виробництво, майже на десять відсотків менше виробили м'ясних та молочних продуктів. А це означає, що і сої, як складової багатьох цих продуктів, переробляли та споживали менше. Тож ажіотажу на соєвому ринку не було.

Господарства чекають кращих часів і пропозицій від покупців. Але чи настануть вони? До всіх цих загальних проблем у сої додалась ще одна специфічна: споживач, наляканий генно-модифікованими продуктами, перестав довіряти сої.

В області в один голос твердять: модифікованої сої на полях немає. Але нерідко такі твердження спираються лише на чесне слово продавця насіння. Бо провести складний аналіз, котрий засвідчив би зміни генів, не те що в районах, а навіть в обласному центрі не може ніхто. Дехто, щоправда, використовує прості дідівські методи. Агрономи швидко підмітили, що немодифікована соя боїться гербіцидів. Отож замість того, щоб проводити дороговартісні аналізи, в господарствах придумали висівати невеличкі пробні ділянки. Як тільки на них з'являються сходи, їх обробляють гербіцидами. Якщо соя одразу «горить» — значить, можна сіяти, генних змін у ній немає.

Лише нинішньої осені, після спеціального розпорядження Мінагрополітики, було відібрано зразки практично з усіх полів, де збирали врожай, і направлено на обстеження до спеціальної столичної лабораторії. Отримані аналізи зможуть нарешті підтвердити, що соя з хмельницьких полів — дійсно «справжня». А до тих пір вона залишатиметься загадкою і для самих аграріїв, і для переробників та споживачів.

Невизначеність долі модифікованих продуктів значною мірою позначається на тому, чи сіятимуть сою господарства і чи купуватимуть її переробники. І доти, доки кожен агроном не зможе сам пересвідчитись, яке насіння він кладе в землю, соя залишатиметься наче в тіні, аби не привертати до себе зайвий раз уваги перевіряльників.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Кріт» на прізвище Васильєв

ДОСВІД

Старобільському фермерові Володимиру Васильєву **(на знімку)** у почутті гумору не відмовиш. Своє господарство він назвав «Кріт», а доньчине зареєстрував під іменем популярного казкового героя — «Буратіно». Такий вибір пояснив просто:



— Адже я на землі працюю й риюся, як кріт. Закопав у неї і працю, і піт свій, і коштів чимало. Дочка продовжує мою справу. Тільки на відміну від казки, земля віддає і мені, і дочці те, що я в неї вклав.

Господарство Володимир створив на руїнах аграрного радгоспу-технікуму. Хоч як важко було, але поступово за допомогою кредитів відремонтував старі тваринницькі будівлі, купив необхідну техніку. Спочатку придбав 20 племінних свиноматок і почав серйозно займатися свинарством. Сьогодні в нього на фермі вже понад 500 вгодованих п'ятачків. Торік господарство відправило на Луганський м'ясокомбінат свинини на 1 мільйон 300 тисяч гривень.

— Але я ж — «Кріт», — жартує Володимир. — Мені треба рити далі, глибше.

А далі фермер заручався підтримкою Фонду індивідуального будівництва на селі, взяв кредит 100 тисяч гривень, додав свої й відкрив молокоприймальний пункт, який сьогодні обслуговує п'ять сіл. Розводить і свою дійну череду. Для початку закупив у Хмельницькій області 18 продуктивних корів і сподівається наступного року збільшити поголів'я в кілька разів. Сьогодні череда дає 600 літрів молока гарної якості.

— Взагалі молоко сьогодні не вигідно продавати, — зізнається Володимир. — Ціна на нього низька, а вартість кормів висока. Утримання корів себе не виправдовує, тому багато селян продають своїх корівок. Поміркуйте самі: якщо влітку ми приймали від населення за добу чотири тонни молочного продукту, то сьогодні наполовину менше — лише дві тонни.

Що стосується кормів, то фермерське господарство «Кріт» заготовило їх достатньо. На 700 гектарах землі виростили і пшеницю, і кукурудзу, і соняшник. Причому заздалегідь подумали про те, де зберігати врожай. У фермерському господарстві побудовано два зерносклади. Свій урожай Володимир Васильєв поки що не продає. Чекає вигідних цін для його реалізації. Задумів у фермера вдосталь, і зробити йому хочеться багато — для себе, для дочки, для людей.

— Отже, ритимемо землю далі, — продовжує жартувати «кріт» на прізвище Васильєв.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Фото автора.

Соя стала тим замінником, котрий відсунув на задній план безліч продуктів із таким омріяним означенням «натуральний»

Дядькові корови рятують заводи

РЕАЛІЇ

Біля воріт однієї з цукроварень довга черга автомобілів. Всі вони приїхали за жомом. Цей продукт — відходи переробки цукрових буряків — при згодовуванні худобі дає прибавку молока. Нинішнього року заводчани продають його, за словами дядьків, за захмарною ціною — 100 гривень за тонну.

Колись, кажуть співрозмовники, вони купували жом по 80 копійок за тонну. «А це ж відходи, які для заводу нічого не коштують». Кмітливі сільські дядьки «розкусили», чому заводчани так «нагнали ціну». Цукор на заводах купують дешево. От вони й шукають, чим дірки залатати. Знають, що дядько в селі без жому корову зиму не прогодує. Давай витрушувати кишені.

— Виходить, ми найбагатші, — каже один із співрозмовників. — Так само на нас виїжджають молочарні. Молоко купують знаєте по чому? Аж по 1,25 гривні за літр. Буває, деякі заводи додають зо п'ять копійок. А це ж не літо, зима. Кожен хоче виїхати на горбу селянина.

Солодкий пісок — не молоко, не скисне

Заводчани неохоче говорять про те, чому так подорожчав жом. Кажуть, розмова не варта уваги. Бо відходи виробництва не роблять погоди в економіці підприємства. Один керівник, щоправда, зазначив, що кожна копійка в касу працює на зниження собівартості цукру. Виручку від продажу жому додають до загальних фінансових показників. Ці кошти беруть до уваги під час обрахунку показника собівартості цукру. Простіше кажучи, у такий спосіб відбувається його зниження.

— Але нині не про це треба вести мову, — наголошує директор Юзефо-Миколаївського цукрозаводу Козятинського району Олексій Босак. — Проблема на заводі одна — низька ціна на цукор. Вона й раніше не доганяла цифри затрат, але тоді хоч наближалася до неї. Два місяці тому ми продали торішній цукор по 3 гривні за кілограм. Його виробництво стало заводу по 3,2 гривні. Нині покупці пропонують взагалі смішні ціни — 2,5 — 2,6 гривні за кілограм. Цукор не молоко, не скисне, кажемо таким. Почекаємо до кращих часів.

— А чому жом такий дорогий?
— Бо цукор дешевий. Вони й шукають, чим дірку залатати.
(З розмови водіїв у черзі за жомом біля воріт одного з цукрозаводів Вінниччини).

На жаль, не всі можуть чекати. Постачальники газу застосували до цукроварів жорсткі умови — паливо дають тільки після передоплати. «Всі заводи, які нині варять цукор, працюють на газу, — каже виконавчий директор обласної асоціації «Поділляцукор» Микола Береговий. — Щоб завершити сезон, змушені платити. Банки кредитів не дають. Або пропонують під такі проценти, що вигідніше продати цукор. Ним забиті склади цукрозаводів. В обох випадках заводчани зазнають втрат. Але від продажу цукру вони менші, ніж тоді, коли йти в кабалу до банку. Продають за безцінь тільки для того, щоб розрахуватися за паливо та інші енерговитрати. Решта цукру осідає на складах».

Буряків буде ще менше

Наступного року площі під цукровими буряками в регіоні, схоже, стануть ще куцішими. На 61 тисячі гектарів поля проведено глибоку оранку. Навіть якби всі ці гектари відвели під буряки, то їх площа все одно була б менша, ніж нині, продовжує виконавчий директор асоціації «Поділляцукор» Микола Береговий. Але орють з осені не тільки під цукристі...

Нехитру арифметику вже прорахували на Погребищенському цукрозаводі. За інформацією керівника тамтешньої райдержадміністрації, це підприємство у наступному році не працюватиме. Головна причина — дефіцит сировини. «Якщо два-три роки господарство не вирощує буряків, то дуже непросто відновити цю культуру в сівозміні. Може настати такий час, що сировину для себе вирощуватимуть самі заводи», — каже Микола Береговий. Чи не тому в обласному управлінні сільського господарства прогнозують, що вже найближчими роками у регіоні залишиться не більше десяти цукроварень. Нинішньої осені працює 14 заводів. Три з них уже завершили переробку. Ще на п'яти сировини вистачить на 7—10 днів. А в середині грудня зупинить технологічні лінії решта. Цукру зварять приблизно 260—270 тисяч тонн. Торік мали 300 тисяч тонн, бо буряків вирощували більше.

«Цукровий Донбас», який донедавна був найбільшим виробником цукру в країні, втрачає позиції не з власної вини. Протягом останніх років держава жодного разу не дотримала своїх зобов'язань із закупівлі цукру до Держрезерву та Аграрного фонду. Всі обіцянки з цього приводу розтанули, як білі кристалики у склянці чаю. Реалізація солодкої продукції зазначеним структурам, та ще й за встановленою державою ціною, стала б для цукроварів істотною підтримкою.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ДОВІДКА

220 тисяч тонн цукру вже зварили на Вінниччині. Тим часом оптові ціни на закупівлю солодких кристалів продовжують знижуватися — нині за кілограм цукру пропонують 2,5—2,6 гривні. Ще місяць-півтора тому платили 3,0—3,2 гривні за кілограм. Собівартість кілограма солодкого продукту на цукрозаводах Вінниччини на нинішній рік прогнозують 3,7 гривні за кілограм. Торік ця цифра становила 3,2 гривні.

Полянський «матріархат»

ГЛИБИНКА

Інтерес побувати в селі Поляни, що у Березнівському районі, «підігрів» голова Березнівської районної ради Микола Мельник. Він розповів про двох енергійних жінок: Полянського сільського голову Раїсу Ковальчук і керівника місцевого фермерського господарства «Поляна» Валентину Онищук, в особі яких фактично представлена місцева влада.

— Ці жінки настільки розумно кожна на своєму місці повели справу, що у селі, попри скрутні часи, практично збережене місцеве господарство, яке полянці й досі називають «колгоспом», а також вся соціальна інфраструктура, — розповідає Микола Мельник.

— Ми підтримуємо одна одну, — характеризує свої стосунки із фермеркою сільський голова Раїса Ковальчук. — Якби ми цього не робили і не були дружні, а почали з'ясовувати, хто із нас головніша, то й у селі нічого не вдалося б зробити. Мета у Валентини Василівни — дати роботу і зарплату людям, у мене — зробити життя односельців комфортнішим.

До речі, і сільрада, і контора фермерського господарства розміщені в одному приміщенні. Тож обидві жінки (а їх у Полянах називають «головихи») ще й сусідки. Цікава деталь: коли в село прийшов природний газ, обидві найперше подбали про газифікацію ФАПу, школи, дитячого садка, в якому дуже затишно малечі. А ось свою контору залишили на потім.

— Якщо ми й дискутуємо з якихось питань, то цього не чують зайві вуха, — зізнається Раїса Ковальчук. — Але завжди знаходимо компроміс.

— Чим ваше село відрізняється від інших? — цікавлюсь у Раїси Миколаївни.

— Мабуть, тим, що у нас вісімдесят шість багатодітних родин. А серед них «рекордсмен» — сім'я Ясковців, де виховується шістнадцятеро дітей. Надія Демидівна Ясковець — мати-героїня, яка, на жаль, овдовіла, і нині сама піднімає дітей... Я дуже задоволена, що у нашому багатодітному селі вдалося не лише зберегти дитсадок, а й із сезонної перевести його роботу в цілорічну. Ви ж самі бачили, який там порядок. І у школі, де триста учнів, так само затишно.

— Інша особливість нашого села — це та, що мої односельці, на відміну від інших, неохоче залишають Поляни. Навіть на сезонні заробітки їздять одиниці. Інші ж згодні, нехай і за невисоку зарплату, але працювати саме у рідному селі, — розповідає Раїса Миколаївна. — Тому я не маю проблем із залученням людей на громадські роботи. Ось і нині вісімнадцять односельців працюють на прибиранні вулиць, ремонті клубу.

А ще від мешканців села почула, що вони звикли довіряти місцевим, яких знають змалечку, як, скажімо, обох «голових». Тому на виборах сільського голови голосували за місцеву Раїсу Ковальчук, яка все життя прожила в Полянах, працювала до цього землевпорядником. Кажуть, що не жалкують за свій вибір, бо жінка як удома добра господиня, так і в селі. У порядку в неї всі об'єкти соціальної інфраструктури, заасфальтовані центральні вулиці, частина з них освітлена у нічний час.

— Чекаю земельного аукціону. За виручені кошти від продажу ділянки облаштуємо спортзал у клубі, загородимо сільський стадіон, проведемо освітлення і на інших вулицях, впорядкуємо нову імені Івана Холода (це земляк, який загинув в Афганістані, на його честь названо вулицю. — **Авт.**), бо там у дощі важко пройти, — ділиться своїми планами сільський голова.

— Та й хіба мало «дірок», які потрібно підлатати?

До речі, у Полянах є бажаючі будуватися — у сільраді двадцять заяв від молодих сімей на отримання ділянки під індивідуальне будівництво. Тут порівняно дорогі старі будинки — їх люди купують тільки за те, що до них вже не потрібно підводити електроенергію, газ, як на нових вулицях.



Так само з довірою ставляться мешканці Полян і до керівника місцевого фермерського господарства Валентини Онищук. Був час, коли фермер (не з місцевих, який господарював до Валентини Василівни) у запалі зверхньо назвав полянців «наймитами», хоча й господарював на їхній землі, на їхніх майнових паях. Люди збунтувались і передали в оренду свої паї В. Онищук.

— Я тоді дуже переживала, чи справлюсь, бо це ж 1215 гектарів угідь. Дехто відмовляв: мовляв, не жіноча це справа, — згадує ті часи керівник ФГ «Поляна» В. Онищук, яка нагороджена орденом Княгині Ольги, а нещодавно — Почесною грамотою Міністерства аграрної політики України. — Але ось уже сім років наше господарство засіває всі землі, дає роботу вісімдесяти людям. Досі не було проблем із виплатою заробітної плати, з власниками паїв розраховувалась зерном, борошном, послугами. Але цьогоріч дуже важко продати зерно, якого нині на складах більше півтисячі тонн, тому можуть виникнути затримки у зарплаті. Проблемою є вигідно збути і м'ясо (а у нас не лише ВРХ, а й свиноферма є). З цього користуються посередники, які скуповують вирощену нами худобу і свиней. За бичків дають по 7,5—8 гривень за кілограм живої ваги, тоді як раніше платили по 11 гривень. Хотіли б самі торгувати м'ясом у Рівному, але місця там окупували приватники — ніхто нас туди не пустить навіть з міркувань конкуренції... — журиться фермерка.

— Але є і світлі моменти, — каже Валентина Василівна. — Купила три нові трактори, три плуги, сівалку, а також силосного комбайна, відремонтувала стайню, транспортера, доїльну установку поміняла.

— А взагалі-то, — підсумовує Валентина Онищук, — на землі господарювати можна. Було б лише бажання, умови, збут сільгосппродукції за прийнятними цінами.

Ось такий він, полянський «матріархат».

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

На знімку: керівник фермерського господарства «Поляна» Валентина Онищук (ліворуч) **та Полянський сільський голова Раїса Ковальчук.**

Фото автора.

МАЙЖЕ ОФІЦІЙНО

Цукровари відмовляються переробляти закордонний сирець

«З метою захисту національного ринку цукру та власного товаровиробника до подолання фінансової кризи жоден цукровий завод не перероблятиме цукор-сирець з тростини, що ввозитиметься в Україну в рамках тарифної квоти на пільгових умовах для поставки на внутрішній ринок». Про це, принаймні тепер, заявляють керівники окремих підприємств, які звернулися з відкритим листом до Верховної Ради, Президента Віктора Ющенка та Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко.

Цукровики країни занепокоєні згубними тенденціями, які наростають у галузі.

«Сьогодні, — йдеться у посланні, — ми балансуємо на межі знищення галузі... Лише в цьому виробничому сезоні не змогли розпочати переробку цукрових буряків 40 цукрових заводів, що призвело до безповоротного знищення щонайменше 150 тисяч робочих місць з урахуванням суміжних галузей, продовжує скорочуватися виробництво цукрових буряків як неперспективної культури з точки зору аграрного бізнесу.

Через відсутність послідовної державної політики у бурякоцукровому комплексі в останні роки в Україну імпортується цукор, цукровмісні продукти та цукрозамінники... Це при тому, коли національні виробники в повному обсязі забезпечують потребу внутрішнього ринку власним буряковим цукром, ринок в період виробництва сезонно перенасичений і ціни попиту значно нижчі рівня витрат на його виробництво.

Водночас невпинно зростають ціни на енергоносії (газ, вугілля), технологічні матеріали та обладнання, мінеральні добрива, зростають тарифи на перевезення вантажів. Все це створює для вітчизняного виробника нерівні конкурентні умови порівняно з виробниками цукру країн ЄС та СНД, особливо при виробництві цукру із цукру-сирцю з тростини, природна собівартість якого значно нижче бурякового.

Працівники цукрової галузі підтримують антикризові заходи, запропоновані Президентом України та урядом, і на їх виконання пропонують: захистити внутрішній ринок від надходження цукру білого, виробленого із цукру-сирцю з тростини, з Республіки Білорусь в режимі вільної торгівлі. Заборонити ввезення на митну територію України цукру-сирцю з тростини, цукровмісних продуктів та хімічних цукрозамінників, переглянути в сторону збільшення ставки ввізного мита на цукор та цукровмісні продукти. Здійснити закупівлю Аграрним фондом цукру до державного продовольчого резерву в обсягах, передбачених чинним законодавством України. Прийняти мораторій на зростання цін на газ для підприємств цукрової галузі до завершення сезону переробки цукрових буряків. Пролонгувати терміни повернення кредитів, отриманих цукровими заводами та цукровими компаніями, до 1 вересня 2009 року. Вжити дієвих заходів щодо просування вітчизняного цукру на зовнішні ринки та запровадити механізм стимулювання експорту. Запровадити державну підтримку розробки виробничих технологій та проведення експериментальних досліджень біологічних видів палива із цукровмісних продуктів на технічній базі цукрових заводів. Продовжити державну підтримку виробників цукрових буряків на рівні 1500 гривень на гектар посіву. Відтермінувати на період подолання фінансової кризи ввезення в Україну по тарифній квоті цукру-сирцю з тростини в обсязі 260 тисяч тонн за пільговою ставкою ввізного мита відповідно до взятих Україною зобов'язань при вступі до Світової організації торгівлі», — йдеться у відкритому листі цукроварів.

Вони наголошують, що сподіваються на розуміння і підтримку очільників держави і готові разом зробити все необхідне для стабілізації ситуації в цукровій галузі й в країні.

Г. К.

Тонна жому колись коштувала 80 копійок, тепер — 80 гривень. За тонну цукрових буряків заводи платять 175—190 гривень

ГОЛОС УКРАЇНИ № 226 (4476)
СЕРЕДА, 26 ЛИСТОПАДА 2008

У штаб-квартирі НАТО заявили, що не збираються блокувати сомалійське узбережжя для боротьби з піратством *(Укрінформ)*



Польща підтримала ідею Тернопільської міської ради про проведення у місті молодіжного турніру з футболу в рамках підготовки до Євро-2012 *(Укрінформ)*

Садок у лісі хмарочосів

Дитину у дошкільний заклад необхідно записувати ще до народження

Це, мабуть, проблема всіх нових житлових масивів у великих містах країни. Адже серед лісу новозбудованих хмарочосів рідко побачиш будівлю дитсадка або школи. Хоча, купуючи нову квартиру, новосели платять і за місце для своїх дітей у дитячих закладах.



Як зазначив свого часу почесний президент ХК «Київміськбуд» Володимир Поляченко (інтерв'ю газеті «Дело» №81 від 20.02.2006 р.), вартість побудови цих соціальних об'єктів закладається у ціну квартири. Тож певна кількість дитсадків та шкіл має будуватися коштом інвесторів, тобто тих, хто придбає житло. Та є застереження. «У жодному випадку не можна плутати поняття «бюджетне жило» і «комерційне». «Бюджетне житло» не має цього «навантаження», — зазначив Поляченко. Але, на жаль, «комерційне» житло у нас зростає наче гриби після дощу, а от з інфраструктурою все набагато гірше. Тому й доводиться батькам або возити малечу через усе місто у садочок, де є місце, або «надавати спонсорську допомогу» дошкільному закладу в обмін на можливість «пристроїти» дитину...

ДЛЯ ДОВІДКИ

За даними Держкомстату, на початок 2008 року в дитячих садках України на 100 місць припадало 105 дітей. В містах у дошкільних закладах було 116 малюків на 100 місць, у селах — навпаки: 75 на 100 місць. У дошкільних закладах передбачено штатом 99,9 тисячі вихователів, фактично працює — 96,4 тисячі. За рік по країні відновлено 117 дошкільних закладів. З них 105 — у сільській місцевості. Ще 40 дитсадків створено в інших приміщеннях, пристосованих для їх потреб. Нових дитячих садочків збудовано лише вісім, причому п'ять з них — у Києві.

А ЯК У НИХ? РОСІЯ

Нині одна частина соціальних об'єктів зводиться за рахунок бюджетних коштів, друга — у рамках інвестиційних контрактів як таке собі навантаження. У столиці оголошують конкурси, в яких беруть участь усі бажаючі будівельні компанії. Наприклад, виставляють лот на будівництво кількох житлових будинків та дитячого садка чи школи. Зацікавлена організація, що виграла тендер, зводить усі об'єкти. І виконує всі ці умови. У Лужкова не посачкуєш...

Дітям — садочки, колишнім орендарям — нові приміщення

Частину приміщень дитячих дошкільних закладів свого часу було передано в оренду різним бізнесовим та державним структурам. У 90-ті кількість дітей у міських дошкільних закладах скоротилася на 53 відсотки, а в сільських — на 69 відсотків. Лише у столиці, зазначає начальник Головного управління освіти і науки КМДА Лілія Гриневич, за минули роки в оренду було передано 113 дитячих садків. З цього числа 63 установи — державним структурам: податковій інспекції, пенсійним фондам тощо. Відповідно до прийнятого 2001 року Закону України «Про дошкільну освіту», орендувати дитсадки заборонено. Тепер потрібно лише повернути ці приміщення малим українцям. Однак орендарі не дуже задоволені такою перспективою, адже, отримавши у користування переважно занедбані приміщення, вони власним коштом доводили їх до пуття і вимагають ці витрати компенсувати. До того ж чимало договорів про оренду було укладено на дуже тривалий термін — понад десять років. Столична влада намагається відшукати відповідну заміну приміщень, аби звільнити садки. Так, уже відновили свою роботу 419 груп дитячих закладів — це рівнозначно будівництву 34 нових дитячих садочків, — заявляє київський міський голова Леонід Черновецький. Та все одно адміністрації дошкільних закладів змушені «розтягувати» групи до 30 дітей. Це при тому, що згідно з нормативами наповнюваність груп у дошкільних закладах для дітей віком до шести років становить 20 осіб, а для малюків віком від року до трьох — до 15.

Няня і батьки — хто кого обирає?

Певним виходом із ситуації є залучення до догляду за малюками найближчих родичів — бабусь та дідусів. Але й це доволі складно за нинішніх часів. Адже кожен намагається пропрацювати якомога довше і на пенсію вийти якнайпізніше. Залишаються няні. Обов'язкова умова — медична освіта для тих, хто доглядатиме малюків, і педагогічна — для вихователів три-п'ятирічних діток. Та й тут не все просто. Як розповіла нам киянка Ірина, вона обирала няню для своєї доньки виключно за рекомендаціями знайомих. Адже вихователька має стати практично членом родини. Та й за такої умови не одразу знайшлася людина. «Не сподобалося, що одна з кандидаток за півгодини перебування у моїй оселі встигла перевірити всі шухлядки та позаглядати в усі шафки. Останньою краплею стало те, що вона ще й скористалася моїми парфумами. Уявила, як вона копирсається у білизні і, звичайно ж, відмовила, — згадує Ірина. — А зараз вже майже півроку у мене працює дівчина. Я задоволена: дитина спокійна, нагодована, вигуляна. Платила 3000 гривень на місяць, але з наступного місяця підвищуватиму зарплату до 3500 гривен». «Мені здається, що певні проблеми під час пошуку вихователя для дитини є й у самих наймачів. Дехто вважає, що коли платить людині по 20 гривень на годину, то вона має дитину навчити у два роки читати, готувати їжу на всю родину, прибирати квартиру, купувати продукти та ще й, коли господар прийде з роботи — капці з нього зняти. Звичайно, хто за ці гроші на такі умови погодиться?!»

Існує й ще одна «пастка» для батьків — психологічна сумісність няні та дитини. Із такою проблемою зіткнулася киянка Наталя, коли шукала виховательку для своїх двох синів. У цій родині змінили п'ятьох нянь. А обирали з понад шестидесяти(!) кандидаток. «Коли я розмовляла з жінками, які шукали цю роботу, то чула від них запитання лише про те, як я їм платитиму, чи можуть вони йти з роботи раніше чи приходити, коли їм зручно. І жодного запитання про те, що любить дитина, що їй можна їсти, а що — ні. Зрозуміла, що не я обираю няню, а вони вирішують, чи я підходжу», — каже Наталя. Найбільше проблем їй завдала вихователька, яку запропонувало, хоч як дивно, фахове бюро. Причому фірма надала найкращі рекомендації — від власної працівниці. В результаті, у дитини почалися істерики кожного ранку. «Мій синочок падав мені у ноги, кричав, що він хороший, і благав, аби я не йшла на роботу і не кидала його на няню. Одного разу я повернулася з роботи раніше і виявилося, що моя дитина сидить сама у зачиненій темній кімнаті... Звичайно, з «нянею» ми попрощалися відразу!»

Остання вихователька пропрацювала у родині два роки. Жодних зауважень щодо догляду за дитиною у батьків не було. Але виявилися проблеми у стосунках старшої частини цього трикутника. «Та це мене вже не хвилювало, я якось пристосувалася, — згадує Наталя. І ось, із великим полегшенням віддала дитину до садочка».

То, може, все-таки дитячі садки? Тим більше, що Міністерство науки та освіти зробило відвідування дошкільних закладів з п'яти років обов'язковим. З метою кращої підготовки дітей до школи.

Олена СКРИПКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (із архіву «Голоса України»).

А ЯК У НИХ? ЛАТВІЯ

У Латвії дошкільні дитячі заклади (і самоврядувань, і приватні) забезпечують місцями лише 62 відсотки маленьких громадян. На початку 1990-х років переважну більшість цих установ було ліквідовано. Нині їхні будівлі і земля належать юридичним та фізичним особам, і повернення до попередньої діяльності практично неможливе. Створення нових ускладнюють низька заробітна плата педагогічного персоналу та платоспроможність населення, що погіршується. З 1991 року у столиці Латвії Ризі ліквідовано 130 дитсадків, серед яких є і відомчі, що належали заводам та фабрикам. Нині в місті працює 155 дитсадків Ризької думи і 25 приватних. Але тут не вистачає місць для всіх бажаючих. На сьогоднішній день у черзі перебувають 5500 маленьких рижан. З 2008-го по 2013 рік міська влада планує побудувати п'ять нових дошкільних закладів. До речі, без черги в Латвії приймають до ясел та садків лише дітей поліцейських.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

А ЯК У НИХ? ПОЛЬЩА

У 1990-ті в Польщі було ліквідовано 30 відсотків дитсадків. Після передачі їх на баланс органів місцевого самоврядування вижити вдалося переважно садкам багатих територіальних громад. У більш як 869 гмінах (базова одиниця територіального самоврядування. — Авт.) немає жодного дошкільного закладу.

Там, де ситуація трохи краща, щоб віддати своє чадо в дошкільний заклад, треба записуватися в чергу іноді за два роки. У ситуацію втрутилося міністерство освіти, яке встановило п'five основних критеріїв прийому в державні дошкільні установи: переваги надаються дітям із неповних сімей, дітям батьків-інвалідів, малюкам, які мають прийомних батьків, дітям п'яти-шестирічного віку, які через рік мають йти до школи, та тим, обоє батьків яких працюють. Є й додаткові умови, що встановлюють самі гміни. Як правило, до уваги береться також, чи дитина прописана в місті, чи вона раніше ходила в дитсадок, чи має братів або сестер у цьому дошкільному закладі.

Щоб унеможливити «людський фактор» під час відбору дітей, влада великих польських міст поклала ці критерії в основу бальної комп'ютеризованої системи запису. У чому її суть? Батьки заповнюють електронну анкету, а комп'ютер автоматично записує дитину до одного із трьох зазначених ними дитсадків. Проте навіть найдосконаліша система комп'ютеризованого «влаштування» не в змозі знайти місця для всіх бажаючих. За даними Фонду розвитку дітей імені Коменського, у 2007 році в дитсадки не ходили 54 відсотки (понад 780 тисяч) малюків віком від 3 до 6 років.

Комп'ютеризований набір діє лише при влаштуванні дітей у державні дошкільні заклади. Кому не пощастило потрапити до відносно дешевих установ цього типу (з місячною оплатою на рівні 360—500 гривень), йдуть у приватні. Тут набір триває цілий рік. Незважаючи на більш як удвічі вищу вартість місячного перебування дитини в таких закладах (1000—1300 гривень), вони також не нарікають на брак бажаючих. Більшість батьків записуються до таких садків одразу після народження дитини.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

А ЯК У НИХ? НІМЕЧЧИНА

Уряд Німеччини відшукує кошти, щоб покрити дефіцит місць у дитячих дошкільних закладах країни. На створення нових дитсадків для малюків до трьох років виділено до 2010 року близько 1,5 мільярда євро. Цього замало, кажуть експерти. Щоб система дошкільних закладів у Німеччині досягла стандартів, наприклад, Швеції, щороку довелося б витрачати 55 мільярдів.

Якщо батьки хочуть віддати малюка до дитячого садка, то заявку слід подати на початку року, хоча дітей приймають (якщо є місця) й цілий рік. Зазвичай групи працюють з 8.00 до 12.00 і (або) з 14.00 до 17.00. Вартість місця коливається (залежно від дошкільного закладу) від 70 до 120 євро (у приватних — від 150 до 200 євро) на місяць. Для тих, кого такий режим не влаштовує, є садки, де малюк може залишатися цілий день (з 7-ї до 17-ї години). Однак отримати там місце дуже складно, бо таких садків мало, а попит великий. А для малюків від року до трьох у країні є ясла, які опікуються дітлахами протягом усього робочого дня. Але місць у таких яслах хронічно не вистачає. Тому багато хто з батьків змушений користуватися послугами нянь, які доглядають дітей у себе вдома.

Без черги в Латвії приймають до ясел та садків лише дітей поліцейських

Алушту паралізовано

КОНФЛІКТ



Заблоковано діяльність Алуштинської міської ради, її виконкому та структурних підрозділів. На всі розрахункові рахунки й приміщення накладено арешт, як і на частину нерухомого майна, що залишилося у власності міста. Про цю неординарну подію владники міста-курорту розповіли на прес-конференції на тему «Незаконні дії виконавчої служби автономії в інтересах одного з російських відкритих акціонерних товариств».

Чому виконавці ігнорують судове рішення?

Припинено фінансування об'єктів освіти й охорони здоров'я, зупинено проведення ремонтів і виплат за виконаними договорами. Виникла кредиторська заборгованість перед багатьма підприємствами і організаціями. Зокрема, за інформаційне обслуговування і програмне забезпечення, благоустрій, утримання доріг, озеленення міста, за послуги охорони і мобільного зв'язку, капітальний ремонт ліфтового господарства і поховання безрідних громадян, за дитячі ігрові комплекси... А найближчими днями може бути арештовано ще й все рухоме і нерухоме майно міськвиконкому, наголосили очільники міста.

Начальник юридичного управління виконкому Алуштинської міськради Юрій Кукушкін деталізував, «чому раптом потрапила у немилість кримського ВДВС Алушта». З'ясувалося, у такому критичному стані міськрада приморського курорту опинилася в результаті майнового конфлікту з однією з російських комерційних структур, що представилася правонаступницею однієї з «поштових скриньок» — підприємства колишньої радянської оборонної промисловості.

Росіяни виставили Алушті серйозні претензії, які висловлюються велетенською сумою боргу в розмірі понад 12 мільйонів 570 тисяч 909 гривень. До того ж ще й сума виконавчого боргу становить 1 мільйон 357 тисяч 191 гривню.

Російська сторона вимагає компенсації витрачених ще в радянські часи коштів на житлове будівництво і розвиток міської інфраструктури.

Ці претензії в лютому цього року задовільнив Господарський суд Криму.

Однак його рішення було оскаржено у Вищому господарському суді України, який повернув справу на повторний розгляд. Незважаючи на це, виконавча служба продовжує утримувати банківські рахунки й нерухоме майно Алуштинської міськради до цього часу.

ПРЯМА МОВА

— За Законом України «Про виконавче провадження» у такій ситуації виконавча служба зобов'язана закінчити провадження у справі, бо для цього вже немає підстав, — переконаний Ю. Кукушкін. — Ми направили офіційну заяву до виконавчої служби Криму і, як належить, додали до неї копії рішення Вищого господарського суду. Проте виконавці відмовилися знімати арешт з рахунків і майна, не мотивуючи свою відмову нічим. Сьогодні міськвиконком може здійснювати розрахунки лише за двома захищеними статтями: виплата заробітної плати й оплата за енергоносії. Решту діяльності міських влад заблоковано і паралізовано.

Претензії росіян до міста необгрунтовані

Алуштинці не розуміють, на яких підставах російське підприємство висунуло місту такі серйозні претензії, зазначив заступник міського голови Станіслав Колот. Адже ще у восьмидесятих роках минулого століття одне з сибірських підприємств міноборони отримало дозвіл у високих московських і київських інстанціях на спорудження для себе готельного комплексу в історичному центрі міста-курорту: на узвишші поруч з пам'ятником історії та архітектури — цитаделлю Алустон, на забудованій старими житловими спорудами ділянці.

Між забудовником і містом, відзначив С. Колот, було укладено договір, згідно з яким для звільнення площі під будівництво росіяни мали відселити людей, які жили тут у старезному житловому фонді — шляхом перерахування коштів місту для будівництва нового житла. Відселення тривало черепашачою ходою — мало не дванадцять років.

— У радянський період була жорстка планова система, щорічно обидві сторони детально й скрупульозно звіряли виконання взаємних зобов'язань: буквально до кожного рубля й квадратного метра. Щороку поточна заборгованість зазвичай становила лише кілька квадратних метрів або на користь міста, або оборонного підприємства, пояснив Станіслав Васильович. І протягом 15 років після завершення затяжного процесу відселення жителів, жодних претензій до Алушти російське підприємство не висувало. Та їх і бути не могло, тим паче в таких гігантських, буквально астрономічних, сумах.

Ще один об'єкт, вартість якого намагається компенсувати через суди російська сторона, — колишній універсам — нинішній магазин «Фуршет», збудований на кошти колишньої «секретної скриньки». Але ж це було не інвестицією чи подарунком місту, як трактують росіяни нині. То було їхнє зобов'язання згідно з чинними на той час державними нормами з відрахування коштів на розвиток інфраструктури.

Підняті з архівів документи, зокрема, рішення міськвиконкому, беззаперечно підтверджують: взаємозалік Алушта здійснила до копійки.

А оскільки сума зобов'язань виявилася дещо менша, ніж вартість збудованого універсаму, за взаємною згодою місто поклопоталося тоді перед Кримоблвиконкомом про звільнення «російської скриньки» від перерахування 170 тисяч рублів на будівництво берегоукріплювальних споруд (їх зобов'язані були створювати всі забудовники, яким потрібен був пляж) — і це прохання було задоволено.

Чому між сторонами пробігла чорна кішка

Раптово напружилися стосунки між Алуштою і росіянами в 2003 році, коли під різними підставами попередній склад міськради відібрав у російської сторони їх власність. Це були збудовані за кошти сибіряків й незаселені чотири квартири й цокольне приміщення під закладом реєстрації громадських шлюбів, де містилася контора колишньої «скриньки».

Саме відтоді й почалися образи, суперечки та низка судових розглядів.

Спершу росіяни через суд затребували повернення майна, оціненого в один мільйон гривень. Цей борг місто офіційно визнало й готове виплатити його грошима чи квартирами. Реальна заборгованість перед росіянами тут вимальовується в 12 квартирах, на шість з яких не знайшлися в архівах всі офіційно оформлені документи про взаємозаліки. По них місто готове поетапно розрахуватися. Сума становить близько одного мільйона гривень.

Остання ж сума виставлених претензій (в судах фігурує 80 квартир), взята буквально зі стелі, переконують владники Алушти.

Проте в серпні цього року відповідно до рішень судів першої інстанції на користь російської сторони, на підставі постанов ВДВС Сімферополя й підрозділу примусового виконання рішень Головного управління юстиції Мін'юсту України в автономії було накладено арешт на рахунки міськвиконкому.

Але тут є істотні «але»...

— За такої ситуації, згідно із законом про виконавче провадження, арешт має бути знято, а виконавче провадження закрито, — акцентує Юрій Кукушкін.

Але на наші заяви виконавча служба автономії не відреагувала. Більше того, під різними приводами її працівники відмовляються навіть від зустрічі з нами. Тож керівництво Алушти вимушене було звернутися у всі владні структури, правоохоронні, наглядові органи з відповідними скаргами, подати позовну заяву в Адміністративний суд Криму. Бо, на думку міської влади, *виконавча служба автономії, «грубо порушуючи українське законодавство й права виконавчого комітету Алуштинської міськради, діє в інтересах іноземної комерційної структури, намагаючись повністю обезкровити курортне місто».*

Як уточнив Станіслав Колот, цим резонансним питанням нині займаються прокуратура Криму і Генпрокуратура України, з'ясовуючи причини затримки зняття арешту рахунків, відповідні перевірки проводить і Служба безпеки України.

У суперечці годяться всі прийоми?

Так, певно, вважає керівництво російського підприємства, каже заступник алуштинського міського голови. Адже напередодні розгляду справи про витребування боргу в Вищому господарському суді України представники росіян намагалися отримати від керівництва міста, здавалося б нічого не вартий папірець з лише кількома рядками: мовляв, місто готове розглянути пропозиції російської сторони про укладання мирової угоди про компенсацію 13,8 мільйона гривень. А це б означало фактичне визнання неіснуючого боргу.

Наступною атакою сибіряків було масове розповсюдження листівок зі зверненням заступника директора російського підприємства до жителів Алушти й депутатів міськради. У цьому зверненні керівництво сибірського підприємства звинувачує міську владу в незаконних діях, пов'язаних з передачею у комунальну власність старих приміщень, звідки росіяни відселили мешканців, і наступною їх приватизацією. У зв'язку з цим російська сторона благодушно «готова розглянути всі запропоновані міською владою варіанти погашення заборгованості, зокрема, з передачі у власність підприємства об'єктів комунальної власності». Якщо під цими об'єктами розуміти арештовані виконавцями приміщення міської ради, шкірвендиспансера і ЖЕКу, то влада Алушти, працівники охорони здоров'я і комунальні служби реально можуть втратити дах над головою.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото Тетяни ПЕТРОВСЬКОЇ.

ПРЯМА МОВА

— Це підприємство не є правонаступником тієї «поштової скриньки», з якою місто колись укладало договір, — аргументує юрист Юрій Кукушкін. — А той майданчик, який «скринька» звільняла для себе, нею і забудовувався.

Тобто вони звільняли земельну площу для своєї ж комерційної та господарської діяльності. Коли вони будували свій комплекс, то справді розселяли жителів Алушти. Але відбувалося це в рамках договору й без будь-яких компенсацій.

На сьогодні підтверджено лише чотири квартири, якими розпорядилися. Всі останні суми абсолютно надумані й буквально висмоктані з пальця. Та й строк позовної давності давно минув: надто багато води спливло з восьмидесятих років. Вищий Господарський суд скасував два рішення по 13 мільйонах з гаком гривень загалом і повернув справу на новий розгляд. А це є безумовною підставою для відміни забезпечення позову, тобто для зняття арешту. Ми з такою заявою звернулися у виконавчу службу. Нам формально відмовили. Постанову про відмову ми не отримували.

Основне для нас — якнайшвидше зняти арешти, щоб місто хоча б почало «дихати». Бо той же рахунок зарплатний, хоча ще не арештований, але з якого проходить оплата послуг банку по зарплатному рахунку — арештований. Банк щосекунди може сказати: ви нам не платите — ми вам не перераховуватимемо зарплатню. І вся бюджетна сфера щомиті може залишитися без заробітної плати.

Росіяни не представили належних документів, які б підтверджували наш борг перед ними. Нині ми вимушені визнавати 486 тисяч, бо вони витребувані рішенням суду, яке на сьогодні діє. Але... російська сторона планує ще з 20 мільйонів у нас відсудити! Вони нам повідомили про такий свій намір. Причому за що, ще не придумали, а як придумають — одразу подадуть позовну заяву.

Та у них немає належних документів, які підтверджували б, чи обгрунтовували наш борг. Кілька листів 1982 року і все. Тобто: ні первинних бухгалтерських документів, ні банківських документів, ні платіжних — нічого цього в матеріалах справи ні першого, ні другого, ні третього — жодного з тих, які були — не надається.

Спочатку вони хотіли отримати у власність кілька об'єктів нерухомості в місті. Коли зрозуміли, що ми їм не дамо цього зробити, то почали закидати позовами вже по вилученню коштів, щоб швиденько схопити ці грошики і негайно зникнути.

ФІНАНСИ

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Пускати бізнес у фортецю не хочуть

Мільйони гривень із державного бюджету, використані на реставрацію знаменитої Старої фортеці в місті Кам'янці-Подільському, не стали грішми, викинутими на вітер. Оновлена пам'ятка дедалі більше приваблює туристів, а історичний музей-заповідник, що нею опікується, почав непогано заробляти. Нині вже є 650 тисяч гривень, до кінця року очікується сімсот. Це більше, ніж мають музеї в таких відомих центрах, як, приміром, Чернігів, запевняє перший заступник міського голови Валерій Андрухович. Влада тим часом розмірковує, як розвивати музей надалі. Утім, передачу в оренду кількох веж бізнесменам відкидають. Музейники впевнені, що справляться, й на доказ навіть започаткували нічні театралізовані екскурсії.

У місті мають гіркий досвід оренди Вірменської криниці, Кушнірської башти. Підприємці, взявши їх, не спромоглися навіть відремонтувати цінні архітектурні споруди. З такими доводиться розривати договори. У 2004 році мали намір оселитися в двох вежах Старої фортеці тамплієри, але і громада, і працівники музею різко відкинули їхні пропозиції.

Пільговикам доведеться затягнути паски?

Чотири дні на тиждень безплатного проїзду для пільгових категорій населення насправді обходиться стотисячному Кам'янцю-Подільському в два мільйони 300 тисяч гривень на рік. А державна субвенція на це становить лише один мільйон 200 тисяч гривень. Такі підрахунки провела міська транспортна служба, очолювана Сергієм Дергуновим. Ні міськвиконком не в змозі виділяти кошти на покриття цих витрат, ні перевізники далі не можуть іти на пожертви. Тож міська влада опинилася перед потребою переглянути графік надання пільг. Доведеться або просити підвищувати субвенцію, або возити людей лише два дні, якраз на кошти, що надходять із Києва. Дедалі частіше лунають і пропозиції змінити державну політику та ділити ці гроші між пільговиками як доплати до пенсій.

Віра ШПИЛЬОВА.

Біля священного велетня

ДНІ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ» НА ЧЕРКАЩИНІ

Мандруючи Шевченковим краєм, творча група нашої газети не могла не відвідати легендарну національну пам'ятку природи — 1100-літній дуб Максима Залізняка, який, немов вартовий історії, височить у перелісcку хутора Буда, що в Чигиринському районі.

Оберегом у дохристиянському світі був дуб. Його дуже шанували наші предки і вважали святим, «бо ж у ньому жив Перун». І наші сусіди, західноєвропейські народи, вклонялися силі та могутності цього дерева. Вони вірили, що дуби-велетні росли ще до створення світу. «У той час, коли не було ні землі, ні неба, тільки саме синє море,— розповідається в одній легенді,— серед цього моря стояло два дуби, а на тих дубах сиділи два голуби. Птахи опустилися на дно моря, добули піску та каміння, із них створили землю, небо і небесні світила».

Людину завжди вражала велич дубів і їх довговічність. Кремезні старійшини лісу з непохитністю протистоять бурям та вітровіям, грозам і блискавицям. Виявляється, ці буйнозелені дерева мають особливі захисні механізми. Наприклад, напровесні дуб не потерпає від затоплення річковими водами, згубними для інших дерев. Буває, що наприкінці весни, коли дуб тільки-но розпуститься, на нього нападає гусінь і знищує все листя. Якесь інше дерево загинуло б, але не дуб! Він має бруньки «про запас», які так і називаються — сплячі. Минає трохи часу, і на дубі знову вруниться молоде міцне листя. Пережив усі природні катаклізми і знаменитий дуб Максима Залізняка. З усіх назв, які давали йому жителі навколишніх сіл: Будянський, Тарасів, Богданів, Холодноярський — прижилося саме це найменння. Шість разів блискавка вражала стовбур дуба, а велетень, немов криця, не схилився перед часом і стихією. Вартовий віків зберіг для нащадків історичні постаті і веремії, котрі бачив і чув. Пам'ятає він походи Ярослава Мудрого і татаро-монгольську навалу. Під його розлогою кроною ставали на раду зі своєю старшиною гетьмани Богдан Хмельницький та Петро Дорошенко. Збирали відчайдух Северин Наливайко, Павло Бут-Павлюк, Максим Залізняк. Тут гайдамаки давали клятву боронити рідну землю від «лядської наруги». Отамани Холодноярської республіки присягалися віддати життя за волю самостійної України. Тарас Шевченко, вражений віковими Холодноярськими дубами, яких було тут більше сотні, створив відому нині картину «Дуб на хуторі Буда». Місцеві жителі переконані, що популярна народна пісня «Ой, чого ти, дубе, на яр похилився» оспівує саме цього кремезного богатиря. Дерево-реліквія піднесло свою крону на 30 метрів у височінь, обхват стовбура — 12 метрів! Туристи завжди міряють «Діда», взявшись за руки. Та коли мандрівників усього шестеросемеро — розмаху їхніх рук не вистачає, аби обняти грізного вартового урочища Холодний Яр.

Учені довели, що дуб має неабияку позитивну енергетику. Найсильнішу поміж своїх зелених «братів». Тож варто біля нього хоч кілька хвилин постояти — відразу приплив сил і завзяття буде забезпечено на цілий день. Авторові цих рядків пощастило навіч побачити вплив 1100-літнього релікта на патріарха образотворчого мистецтва, народного художника України Данила Георгійовича Нарбута. Після відвідин Буди Половецької (ще й так називають хутір), «знайомства» зі стародавнім живим пам'ятником природи та історії, недужий 80-річний художник відчув себе здоровим і бадьорим. Натхненний побаченим і почутим у козацько-гайдамацькому урочищі, Данило Нарбут знову, після тривалої перерви, піднявся сходами до своєї майстерні і створив те, що запало йому в душу біля славетного дерева. Митець зобразив на тлі велетенського дуба найвеличніші постаті та історичні події Холодноярського краю, всієї України. Цю монументальну роботу серед інших відзначено Шевченківською премією.

Є біля тисячолітнього сторожа, внизу, на леваді, скорботне місце. Під заростями хрещатого барвінку, у братській могилі, сплять вічним сном 82 жителі хутора Буда. У часи фашистської окупації каральний загін, що несподівано ввірвався у поселення, молодих і сильних погнав у рабство, а немічних старих, жінок та дітей розстріляв у байраку. Так фашисти помстилися за допомогу будян партизанам, які діяли у Холодному Яру.

Зараз у лісовому хуторі, крім старожителів, мешкає кілька молодих родин, що перебралися з міста «жити у злагоді з природою», поближче до найстарішого дерева України. Екопоселенці надають чимало послуг мандрівникам: організовують прогулянки на конях, готують смачні обіди тощо.

Як правило, біля дуба Максима Залізняка останній туристський привал подорожі Чигиринщиною. Однак вона не завершується. Бо хто хоч раз побував у Холодному Яру, хто дихав його цілющим повітрям, пив джерельну воду, прислухався до тиші скіфських могил, стояв під кроною тисячолітнього велета, — той назавжди залишиться «бранцем» цього незрівнянного, таємничого куточка Богданового краю.

Такий феномен, така магічна сила Дуба та Холодного Яру.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.



На знімку: біля 1100-літнього дуба Максима Залізняка.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Чиновницькі заготовки і земля «по блату»

Під Черніговом легше отримати ділянки мешканцям Сєвєродонецька, ніж місцевим

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Депутат обласної ради Андрій Кислий часто виступає на сесіях, активно працює з виборцями. До народного обранця-лікаря вони відповідно й звертаються з різноманітними клопотаннями, просьбами. За однією з них Андрій Борисович провів досить ретельне розслідування. Про його «сенсаційні» результати він і вирішив повідомити корпункт «Голосу України» листом.

— До мене звернувся житель Чернігова, інвалід другої групи В'ячеслав Максимов, — розповів депутат під час зустрічі. — Він ще в січні подав до Чернігівської райдержадміністрації заяву на виділення йому в особисте селянське господарство земельної ділянки розміром два гектари поблизу села Шестовиці. Протягом п'яти місяців він не отримав відповіді, а тому вирішив потурбувати з цього приводу мене.

На офіційний запит депутата невдовзі надійшла відповідь з управління земельних ресурсів у Чернігівському районі. Його начальник С. Божок повідомив, що «розпорядженням райдержадміністрації від 1 листопада 2005 року №530 Чернігівському районному дочірньому підприємству «Чернігівврайагролісгосп» передано на праві постійного користування землі для ведення лісового господарства на території Шестовицької сільської ради та видано державний акт на право постійного користування земельними ділянками, до складу яких входить і ділянка, що зацікавила вас». А. Кислий мав би заспокоїтися досить аргументованою відповіддю чиновника. Але... якби з відповідним запитом не звернувся і в «Чернігівврайагролісгосп». Відповідь звідтіля була по-справжньому вражаючою. Директор комунального підприємства «Чернігівоблагроліс» І. Донець проінформував, що «дана земельна ділянка не належить ДП «Чернігівврайагроліс». У наступному листі він додав, що вона «і не знаходиться в постійному користуванні підвідомчої структури».



Отже, депутат переконався, що простій людині реалізувати своє право на землю не так-то й просто. Практично неможливо. Для цього є «аргументовані» бюрократичні заготовки-відписки. Інша справа, коли земельки під Черніговом бажає високопосадовець, людина зі зв'язками. А. Кислий, розслідуючи ще одне «земельне» звернення, отримав у своє розпорядження красномовні в цьому плані документи. «Незважаючи на заборони Прем'єр-міністра України та Верховної Ради України, — пише він у листі до газети, — проводиться прихований розподіл земель запасу навколо міста. Так, у розпорядженнях РДА №310 та №311 від 05.08.2008 із земель запасу Улянівської сільської ради в районі «Олександрівка» надані земельні наділи двом садовим товариствам — «Моя садиба» та «Чернігів-сад». У першому 12 гектарів ріллі розподілено між 30 громадянами Чернігівської області, 17 мешканцями Рівненської області, 10 — Київської. У цьому кооперативі також дві особи із Сімферополя, одна — з Чернівців, дві — із Харкова, чотири — із Житомирської області, шість — із Сєвєродонецька Донецької області. Члени кооперативу «Садівницьке товариство «Чернігів-сад» отримали ділянку загальною площею 10 гектарів. Щасливчиками стали 63 чернігівці, один сумчанин, сім киян, сім сєвєродончан. І це незважаючи на те, що багато громадян — мешканців області раніше (квітень—червень 2008 року) писали заяви на цю ділянку, і їм відмовили з поясненням, що в земельних ресурсів Чернігівського району немає даних стосовно даної земельної ділянки...»

— Мене дивує нечувана швидкість, з якою було проведено «взяття» цієї землі, — зазначив депутат. — Треба ж таке — за одну добу — вивчити земельну ділянку, провести геодезію, пройти всі погодження і встигнути ще й прийняти проект землеустрою... Супер! Але професіоналізм в одні ворота... А прості люди сертифікати на державні акти паїв роками переоформити не можуть...

Нині депутат зі своїми колегами в обласній раді прагне через правосуддя добитися скасування згаданих рішень. Справді, земля «по блату», для «корисних» дуже конфронтує з декларованими постулатами, намірами владних інституцій усіх рівнів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: депутат облради Андрій Кислий зі своїм досьє.

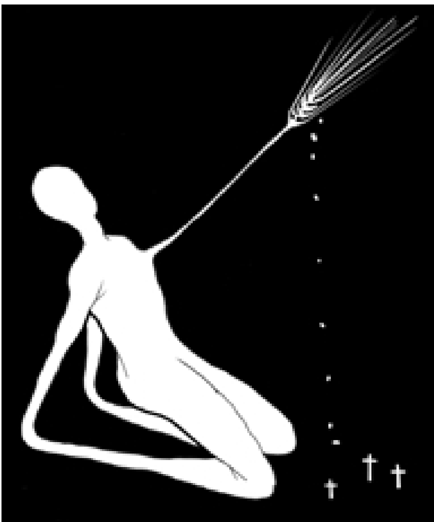
Фото автора.

Дивує нечувана швидкість, з якою було проведено «взяття» цієї землі

Вони розлетяться по світу

У Миколаєві погасили конверти із маркою, присвячені трагедії Голодомору

ПАМ'ЯТЬ 33-ГО



«... Деякі божеволіли. Були такі, що різали та варили трупи, вбивали власних дітей і поїдали їх. Я бачив одну таку жінку. Її привезли до окружного центру під конвоєм. Вона мала людське обличчя, але вовчі очі», — згадував іноземний кореспондент після поїздки до України у 1933 році. Під тиском світової спільноти радянська влада дозволила американській благодійній організації «АДА» діяти на території України, і її представники, а також журналісти ніяк не могли зрозуміти, чому вантажні вагони з продуктами відсилають із Києва та Полтави за сотні миль тим, хто голодував у Поволжі, — замість того, щоб відправити їх за якихось два десятки миль — до Одеси чи Миколаєва, де лютував точно такий само голод.



Поштовий конверт із маркою, яка розповідає про Голодомор, було погашено минулої суботи у Миколаєві в обласному архіві.

До 75-х роковин Голодомору введено в обіг два поштові конверти, один з яких — із оригінальною маркою.

Церемонію спецпогашення провели директор Миколаївської дирекції Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта» Василь Кащі та заступник голови облдержадміністрації Володимир Луста. Вони підписали конверти та передали їх на довічне зберігання до Державного архіву Миколаївської області.

«Газета «Пролетарська правда» повідомляла, що в с. Новоселиця на Житомирщині одного селянина присудили до розстрілу тільки за те, що знайшли в нього 10 кг колосків, які назбирала в полі його 10-річна донька. За крадіжку картоплі давали 10 років. У Харківській області судами було винесено 50 смертних вироків, в Одеській —3..»

(Роберт Конквест, «Жнива скорботи»).

— Штемпель, виготовлений спеціально для спецпогашення, перебуває в Миколаєві лише один день, — розповіла газеті заступник директора Миколаївської дирекції «Укрпошти» Ольга Мазуренко. — Потім ми відправляємо його на збереження до Музею Укрпошти у Києві. Він не може бути використаний два рази.

Марки та конверти одразу стають філателістичною цінністю. Крім того, вони розлетяться по всьому світу, нагадуючи людям про страшну трагедію, яку пережили українці.

— Нехай сьогоднішній захід буде вшануванням пам'яті про тисячі й тисячі громадян, імен яких досі не названо, — сказала під час церемонії директор Державного архіву Миколаївської області Лариса Левченко. — Скоївши злочин проти людства, учасники тих подій вжили у 1934 році заходів, щоби знищити книги, де були зареєстровані прізвища померлих. Нашими співробітниками зібрано близько 19 тисяч свідчень Голодомору, з них 14 тисяч передано до обласного архіву, а ми, в свою чергу, передамо їх до архіву державного. Крім того, ми склали список з 15 тисяч осіб, які померли від голоду. І це лише зібрані в кількох районах Миколаївської області. Роботу ще не закінчено.

...Відомий західний дослідник радянської історії Роберт Конквест зазначає: поняття «голодомор» є узагальненим, оскільки насправді в Україні було три періоди страшного голоду, який забрав мільйони селянських життів, — в 1921—1922 роках, 1932—1933 роках і після Великої Вітчизняної війни, у 1946 році.

Сьогодні достеменно відомо: під час першого періоду голодомору партійне керівництво в Україні з самого початку давало зрозуміти Кремлю, що його реквізиційні норми на врожай були занадто високими. Але радянській владі замало було відібрати у селян землі. Треба було знайти спосіб відібрати врожай, оскільки соціалізм як ідеологія мав на увазі централізацію, планування та наступне скасування грошей. А для цього треба було ліквідувати ринок, вважає Р. Конквест. А як примусити селян не продавати, а віддавати хліб? Просто його реквізувати, при цьому виправдовувати пограбування боротьбою з «куркулями». В дійсності врожай почали віднімати в абсолютно всіх виробників.



«Тисячі вже умирали, а інші тисячі приготувалися до смерті», — публічно визнавав голова ВЦВК М. Калінін.

Короткочасна відлига — НЕП — змінилася новими силовими методами, Ленін — Сталіним, і в 1931 році Й. Сталін висунув перед Україною вимогу здати 7,7 млн. зерна — незважаючи на те, що така кількість здавалася селянами тільки в найкращі для аграріїв роки. Зазначені сім мільйонів були таки відправлені до державних заготівельних пунктів, і це прирекло Україну на голод. Історики стверджують: якби не ця фатальна конфіскація, голодомору не було б.

Жорстокість влади була безпрецедентною: з 20 листопада 1933 року за розпорядженням українського уряду селянам-колгоспникам зовсім припинили видавати зерно в рахунок оплати відпрацьованих ними трудоднів. Пояснювали так: цей захід матиме силу до тих пір, поки Україна не виконає державний план із заготовки зерна.

«Існує багато достовірної інформації про бригадирів, котрі наполягали на тому, щоб відносити людей, які вмирали від голоду, точно так, як мертвих, на цвинтар, щоб уникнути зайвих турбот; про дітей і старих, котрі перебували в спільних могилах живими по кілька днів. «Протягом жахливої весни 1933 року я бачив людей, які вмирають від голоду. Я бачив жінок і дітей з роздутими животами, які посиніли, з порожніми, позбавленими життя очима. І трупи—трупи в зношених вовняних кожухах і дешевих повстяних туфлях, трупи в селянських хатах. Я бачив усе це — й не збожеволів, не покінчив життя самогубством. І не проклинав тих, хто послав мене забирати в селян зерно взимку, а навесні переконувати людей, котрі ледве пересували ноги, худих, як скелети, чи хворобливо опухлих, вийти у поле, щоб «виконати більшовицький план ударними темпами», —напише пізніше один із сільських активістів».

(Роберт Конквест, «Жнива скорботи»).

«Люди почали умирати вже у жовтні 1932 року. Однак Москва ні на крок не відступила від своїх вимог. Більше того, вся колгоспна власність була визнана «священною та недоторканною», винні у злочині проти неї підлягали розстрілу», — пише Р. Конквест у книзі «Жнива скорботи».

«...Коли розтанув сніг, почався справжній голод. У людей розпухли обличчя, ноги і животи. Вони... остаточно все поїли. Ловили мишей, пацюків, горобців, комах, земляних хробаків. Мололи кістки на борошно і робили те саме зі шкірою і підошвами від взуття. Обрізали стару шкіру і хутро, щоб приготувати якусь подобу «локшини», варили клей... Найжахливіший вигляд мали діти, зі скелетними кінцівками, що звисали з роздутих животів. Голод стер з їхніх облич хоч якісь сліди молодості, перетворивши їх на змучених потвор, тільки в очах теплили залишки дитинства», — такі повідомлення привозили з України іноземні журналісти.

...Досі точно не відомо, скільки життів забрав Голодомор. «Роботу ще не закінчено».

Наталя АБРАМОВА.

На знімках: директор Миколаївської дирекції Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта» Василь Кащі здійснює церемонію спецпогашення поштового конверта з маркою; номінал марки — одна гривня, дизайн Марії Лашкевич; конверти з оригінальними марками надруковано на ДП «Поліграфічний комбінат «Україна» з виготовлення цінних паперів накладом 591 тисяча примірників.

Фото автора.

Біля сумуючого ангела



Біля пам'ятного знака «Сумуючий ангел» у Житомирі виступила 85-річна Ольга Плотникова. У страшний час Голодомору вона навчалася в школі. Вчителька знайшла її родичів у Росії і написала їм, щоб забрали дитину до себе. Коли Ольга приїхала в П'ятигорськ, усі жахалися, дивлячись на неї: шкіра і кістки. А коли пояснювала їм, що в Україні голод, ті дивувалися: який, мовляв, голод? Це один з фрагментів відзначення 75-х роковин Голодомору в Житомирі. В обласному музично-драматичному театрі імені Івана Кочерги відбулася публіцистична вистава «Голод». На цвинтарі в обласному центрі відкрито пам'ятну дошку, у Черняхові **(на знімку)**, Коростені — пам'ятні знаки.

Олексій КАВУН.

Фото Володимира СОБОЛЯ.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Старі підручники перевірять на туберкульозну паличку

Остання тисяча підручників з алгебри та всесвітньої історії для восьмого класу, без яких, здебільшого, обходились у першій чверті школярі Кам'янця-Подільського, надійшла до міста після канікул. Як повідомив начальник управління освіти та науки Володимир Тюрін, їх доставили з Хмельницького обласного центру розповсюдження підручників, а сюди вони потрапляють із Києва.

У зв'язку з переходом на 12-річний термін навчання загальноосвітня школа поетапно, по класах, забезпечується новими підручниками. Тим часом старі шкільні книги деякі батьки вимагають перевірити на інфекції, зокрема, «поселення» туберкульозної палички. До слова, таку перевірку наступного року в нашій державі планує здійснити Інститут гігієни і медичної екології імені О. Марзеєва Академії медичних наук України.

ЖИТОМИР

Місто через суд повернуло своє майно

Житомирський апеляційний суд поставив крапку в боротьбі міської влади Кам'янця-Подільського за повернення в комунальну власність майнового комплексу водо- та теплопостачання. Його початкова вартість — 78 мільйонів гривень. Кілька років тому комплекс було передано в оренду підприємству, що стало закритим акціонерним товариством, з умовою 12-мільйонних капіталовкладень у поліпшення мереж та підвищення якості послуг. Ні влада, ні громада останніми роками не були задоволені станом справ у цій сфері. До того ж контрольно-ревізійне управління виявило низку порушень. Прокурор зобов'язав міськраду розглянути питання про доцільність продовження угоди із ЗАТ.

Нині, пройшовши судові процедури, місто має можливість забрати назад своє законне майно. Це, за словами першого заступника міського голови Валерія Андруховича, дасть підґрунтя ефективно розпорядитися ним, отримати державну субвенцію на розвиток мереж та привести нереально підняті тарифи у відповідність з реальними витратами на реалізацію послуг.

Вл інф.

ЛУГАНЩИНА

Лисичанський НПЗ допомагає знижувати ціни на нафтопродукти

У зв'язку з виходом Лисичанського НПЗ на плановий технологічний режим роботи ТОВ «ТНК-ВР Коммерс» знизило ціни на оптові партії нафтопродуктів. На ринок стала надходити продукція, вироблена заводом з дешевшої нафти. Загалом з початку жовтня ТОВ «ТНК-ВР Коммерс» знизило ціни на 110—130 грн./т. Найзатребуваніші види пального — бензин А-95 та дизельне паливо — минулого тижня подешевшали до 5100 грн./т. Президент кампанії Сергій Лізунов звертає увагу, що в листопаді ціна нафти знизилася до 55 дол./бар., а поточні продажі сировини на міжнародному ринку вже здійснюються за ціною нижчою 50 доларів за барель. Сергій Лізунов запевняє, що компанія веде відповідальну цінову політику і чітко дотримується домовленості з урядом стосовно ціноутворення, і обіцяє, що за здешевленням палива в оптовому секторі з певним тимчасовим «лагом» роздрібні ціни мають знизитися. У листопаді Лисичанський НПЗ планує виробити близько 120 тисяч тонн бензинів і більш як 130 тисяч тонн дизельного палива.

Алла АНТІПОВА.

«Шокова терапія»

Щоб бути дієвою, соціальна реклама вимушена балансувати на межі моральності

Кампанія проти куріння у Каліфорнії (США) змусила відмовитися від цигарок утричі більше каліфорнійців, аніж у середньому по країні. А як тільки на телебаченні стало менше повідомлень про шкоду наркотиків, крива зростання підліткової наркозалежності одразу пішла вгору.

А в Україні такі дані поки що відсутні, та соціалка стала дедалі частіше спричиняти громадське обговорення, щоправда, не завжди позивне. Так, через обурення українців 2006 року достроково завершили антинаркотичну кампанію «Мамо, чому я помер?», «Мамо, чому я урод?». Хоча, приміром, у Великобританії заклики пристібатися поясами безпеки інколи супроводжуються навіть зображенням пробитого черепа.



Цьогоріч у Києві чимало зауважень викликала соціалка, акцентована на проблемах молоді: поколоті руки наркомана, понівечене обличчя молодого хлопця, п'яний чоловік у лахмітті на вулиці. Ці знімки у метро, на автомобілях та листівках шокували багатьох киян:

— Осінь, депресія, їдеш на роботу, а тут — такий «позитив», і увесь день зіпсовано. Соціальна реклама має пропагувати цінності, а не налаштовувати на негатив.

Інші ж, навпаки, підтримують жорсткі гасла й зображення, мовляв, говорити про добре й вічне для багатьох сьогодні — просто нудно.

«Голос України» спробував розібратися, якою має бути наша соціальна пропаганда, аби, з одного боку, не викликати огиду чи образу, а з другого — не залишити людей байдужими.

Вплинути можна — лише зачепивши за живе

— Повідомлення, спрямовані проти хвороб суспільства, мають бути жорсткими, особливо, якщо основна аудиторія — молодь, — упевнений продюсер одного зі столичних рекламних агентств Володимир Бурундук. Потрібно правдиво показувати страшні наслідки, приміром, наркоманії чи алкоголізму, й чим реальніше, тим більше уваги приверне реклама й змусить замислитися. Вплинути можна — лише зачепивши за живе.

Телеролики чи плакати — це всього 4—5 секунд уваги, за які треба зацікавити, змусити зупинити погляд, кажуть рекламники. Тут важлива лаконічність, чіткість, графічна простота, гіперболи та зрозумілі заклики. Розміщувати їх потрібно там, де звернуть увагу саме ті, на кого розрахована акція. У нас же часто соціальну рекламу крутять на нерейтингових каналах у той час, коли біля екранів — лише домогосподарки, а плакати — на околиці міста чи швидкісному шосе.

— Сьогодні діти пробують курити та випивати мало не з 10 років, тож чию психіку треба берегти? Вони вже діють свідомо, ставтесь до них як до свідомих, покажуйте їм наслідки на прикладах і пропонуйте альтернативу, — каже Володимир Бурундук.

«Мені здається, краще, якщо зменшиться смертність, ніж якщо хтось проходить день з поганим настроєм через аморальну рекламу (так звана «моральна шкода»). Єдині винятки — зображення, які заборонені законом: порнографія, такі, що розпалюють расову, інші види ненависті, такі, що ображають честь та гідність конкретних людей. Усе інше, навіть шокуюче, абсолютно виправдане», — прокоментував «Голосу України» Артем Біденко, керівник Асоціації зовнішньої реклами України.

Психолог Ольга Груша підтримує рекламістів, однак додає, що чимало українців ще не готові до шокуючих, хай навіть і ефективних, лозунгів. Тож, враховуючи, яку роль у сприйнятті інформації відіграє емоціональна складова, до створення соціальної реклами необхідно залучати психологів.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Історія соціальної реклами починається 1906 року: громадська організація «Американська громадська асоціація» створила плакат, котрий закликав захистити Ніагарський водоспад від енергетичних компаній.

А під час Першої світової в США з'явилося рекрутингове повідомлення «Ти потрібен американській армії», на котрому дядько Сем закликав поповнювати лави захисників Америки. Схожими були й знаменіті у 20-ті та 40-ві радянські плакати Іраклія Тоїдзе «Родина-мать зовет!».

Економічні та сімейні негаразди роблять українців психологічно вразливими

Ольга Беляєва — колишня наркозалежна, а нині директор реабілітаційного центру «Віртус» (місто Дніпропетровськ), психолог за освітою. Трагічні наслідки вживання наркотиків відчула на собі. Жінка вважає, що краще за будь-яку соціальну рекламу діє нормальна атмосфера в сім'ї, увага до проблем дитини, повага батьків одне до одного.

— А якщо говорити про соціальну рекламу, то вона насамперед має бути якісною, і бажано, аби це був комплекс повідомлень протягом 4—5 років. Спочатку хтось не помітить, потім — помітить, але забуде, пізніше — задумається, і лише після цього може змінитися поведінка. Тож лише років за п'ять постійної роботи можна буде говорити про певний реальний вплив. А жорсткість у повідомленнях чи зображеннях навряд чи призведе до потрібного результату, — упевнена Ольга Беляєва.

Не треба бути психологом, аби здогадатися, що плакати зі словами «Мамо, чому я помер?» можуть у декого спричинити депресії, психічні розлади чи навіть суїцид. Адже економічні та сімейні негаразди роблять українців психологічно вразливими до таких слів, кажуть прихильники «м'якої» реклами. Це — як ліки, котрі мають допомогти одужати, а не скалічити.

Усіх не задовільниш, не погоджуються у іншому таборі, і якщо соціалка врятує хоча б кілька життів, спричинить громадську дискусію — то вона потрібна. За кордоном це зрозуміли давно, а в нас поки що правлять бал «моралісти».

Але й перші, і другі додають, що такі повідомлення мають бути насамперед професійно зроблені. «Головна вада таких проектів — те, що до їх створення залучаються не рекламісти-професіонали, а друзі, секретарі, менеджери з інших галузей, у найкращому випадку — дизайнери. Така реклама стає непомітною, і її ефективність вкрай низька», — каже Артем Біденко.

Анна БОЙКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

А ЯК У НИХ?

У Великобританії з'явилася нова соціальна реклама, спрямована на боротьбу проти куріння батьків. "Я не боюся темряви", "Я не боюся павуків", "Я не боюся клоунів", "Я боюся, що моя мама помре", — каже під час ролика дівчинка-героїня, дивлячись на маму в компанії жінок, що курять. Планується, що повідомлення демонструватимуть тоді, коли батьки та діти разом проводять час біля телевізорів.

А у Північній Ірландії минулого року транслювали ролик «Неприємності». Його сюжет — хроніка страшної аварії та подій після неї. Кадри шокують, а повідомлення просте: «Що більша швидкість, то більше неприємностей».

Звичайно, за кордоном така реклама теж нерідко викликає хвилю обурення. Однак прагнення досягти результату у боротьбі зі смертністю на дорогах чи від хімічних чи інших залежностей переважає. Адже від цього помирають люди...

До створення соціальної реклами необхідно залучати психологів

ОГОЛОШЕННЯ

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області (69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф.95) та ліквідатор ПСП "Агрофірма Таврія" повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На публічні торги (аукціон) виставляється наступне майно:

Лот №1: Вузли і деталі трактора Т-150К.Початкова ціна продажу 5359,20 грн., з ПДВ

Лот №2: Автомобіль ЗАЗ-110550, рег. № 12979НР Початкова ціна продажу 5850,60 грн., з ПДВ;

Лот №3: Автомобіль ГАЗ-2410, рег. № 11929НР. Початкова ціна продажу 5896,13 грн., з ПДВ;

Лот №4: Автомобіль ВАЗ-21213, рег. № АР0482ВА. Початкова ціна продажу 14350,00 грн., з ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОД „Райффайзенбанк „Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 25 грудня 2008 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 29 грудня 2008 р. об 11.30 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Ухвалою ГОСПОДАРСЬКОГО СУДУ м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б, т. 216-65-72)від 03.11.2008 року у справі № 44/413-б Підприємство з іноземними інвестиціями за участю українського капіталу - підприємства з іноземними інвестиціями за участю іноземного капіталу — "Інвестиційна компанія "Атек-Інвест" (закрите акціонерне товариство) (04071, м. Київ, вул. Межигірська, 5, оф. 12-а, ідентифікаційний код 23513104, рахунок 265003013215 АБ "Таврика", МФО 300788, рахунок 2650032695801 ЗАТ "Банк Петрокоммерц-Україна "Трансбанк", МФО 300120) порушено провадження у справі про банкрутство та відкрито процедуру санації.

Керівника боржника — генерального директора Салату Олену Олександрівну, призначено керуючим санацією. Адреса для листування: 02002, м. Київ, вул. Марини Раскової, б. 8-а, кв. 24, тел. 8 (050) 312 41 93.

Товариство з Обмеженою Відповідальністю
"ЕЙ БІ ІКС ЛОДЖИСТІКС"

(Ідентифікаційний код 33780321) повідомляє про припинення своєї діяльності у зв'язку з добровільною ліквідацією. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 02660, м. Київ, вул. Попудренка, 52, к. 808.

Вважати недійсними:

— поліси: № ВВ 0405847, № ВВ 0405870, № ВВ 0427323;
— стікери: СК/ № 711323, СК/ № 711411, СК /№ 715867, СК/ № 715838.

Втрачену печатку ТОВ "Вершина-Дизайн ЛТД" (ідентифікаційний код: 33448235) зареєстрованого в Шевченківській РДА вважати недійсною.

Ліцензію серії АВ № 307224 видану Державним департаментом з питань банкрутства Міністерства економіки України 27.01.2007 р. на ім'я Решетняка Владислава Васильовича, у зв'язку з втратою прошу вважати недійсною.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44Б) за позовом фізичної особи-підприємця Солоніна В.М. 23.10.2008 року була винесена Постанова про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю "Ліга-Екстрасервіс" (04112, м. Київ вул. Дегтярівська, 48, оф. 708, р/р 26009050845001 в ТОВ "Комерційний банк "Актив-Банк" МФО 300852, ЗКПО 35032350) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

Справа 24/404-Б. Ліквідатором банкрута призначено Фізичну особу-підприємця Солоніна Віктора Миколайовича (м. Київ, вул. Василенка, 17, кв. 29, ідентифікаційний код 2449403050) контактний телефон (067) 446-39-56.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44Б) за позовом фізичної особи-підприємця Корнєвої М.Ю. 06.11.2008 року була винесена Постанова про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю "Менеджментінвест" (02166, м. Київ вул. Братиславська, 8, р/р 26508032751001 в "Інтербанк" м. Київ, МФО 300216, ЗКПО 34972556) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

Справа 24/440-Б. Ліквідатором банкрута призначено Фізичну особу-підприємця Корнєву Марину Юріївну (04080, м. Київ, вул. Фрунзе, 99/1, корп. 1, кв. 8, ідентифікаційний код 2900404081), контактний телефон 587-95-66.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44Б) за позовом фізичної особи-підприємця Цимбал І.А. 23.10.2008 року була винесена Постанова про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю "Глобал-Спорт" (01103, м. Київ вул. Ківкідзе, 18-А, р/р 260093001854б в 1 КФ ВАТ "ВіЕйБіБанк", МФО 321637, ЗКПО 32825193) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

Справа 24/405-Б. Ліквідатором банкрута призначено Фізичну особу-підприємця Цимбал Ірину Анатоліївну (м. Київ, вул. Генерала Наумова, 41, кв. 124, ідентифікаційний код 2702706065), контактний телефон (067) 446-39-56.

Об'ява
Про втрату печатки та статутних документів
ТОВ "НВП "Техномет", ідентифікаційний код 30386480

Учасники Товариства з обмеженою відповідальністю ТОВ "НВП "Техномет", ідентифікаційний код 30386480, адреса: 02081 м. Київ, вул. Здолбунівська, буд. 2, повідомляють, що втрачені печатки та штампи товариства, а також оригінал Статуту товариства, зареєстрований 08 квітня 2005 р. Державним реєстратором Дарницької РДА, номер запису 10651050001001692, і оригінал Свідоцтва про державну реєстрацію, вважати недійсними.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор КСП "Маяк", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляється металобрухт, який буде отриманий при демонтажу колишнього водоводу системи зрошування полів КСП "Маяк", який знаходяться за адресою: Донецька область, Новоазовський район, с. Самійлове, початкова ціна продажу за 1 (одну) тонну металобрухту - 360,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 10000,00грн. З фіксованими умовами аукціону, можна ознайомитись у організатора аукціону та за місцем його знаходження. Гарантійний внесок у розмірі 10000,00грн. та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій обл. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 11 грудня 2008р. включно. Аукціон відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 12 грудня 2008р. об 11.00 на Філії ТБ "Центральна" за адресою: м. Донецьк, вул.. Артема,158/6. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором КСП "Маяк". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ПП «Раритет-Сервіс» (02097, м. Київ, вул. Радунська, 3, кв. 43, код ЄДРПОУ 31310936), Постанова від 16.10.2008 р. справа № 24/365-б.

Ліквідатором банкрута призначено Державну податкову інспекцію у Деснянському районі м. Києва (02217, м. Київ, вул. Закревського, 41).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва від 12.11.2008 р. у справі № 50/390 Товариство з обмеженою відповідальністю "ІНВЕСТЛЮКСГРУП" (03186, м. Київ, бульвар Чоколівський, буд. 19, ідентифікаційний код 36123244) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у строк до 12.11.2009 р.

Ліквідатором призначено Крижова Сергія Володимировича.

Строк пред'явлення кредиторами вимог становить 1 місяць з дня публікації цього оголошення за адресою: 12143, Житомирська область, Володарсько-Волинський район, с. Давидівка, вул. Мічуріна, буд. 15, ліквідатору Крижову С.В.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 18.11.2008 р. у справі № Б24/338-08 визнано банкрутом Приватне підприємство "ТЕМЕДА" (ЄДРПОУ 35864104; 49000, пр. Карла Маркса, 102-Д, м. Дніпропетровськ; п/р 26002013100586 в ДФ ВАТ "Інпромбанк", м. Дніпропетровськ, МФО 306986), відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Глядченка Володимира Миколайовича (49000, пр. Кірова, 96/13), м. Дніпропетровськ, ідентифікаційний номер 2794807476).

Постановою Господарського суду Рівненської області (вул. Яворницького, 59, м. Рівне, 33001) від 04 листопада 2008 року у справі № 4/57 Відкрите акціонерне товариство "Рівнебудлісан" (код ЄДРПОУ 25322377, вул. Санаторна, буд. 4, с. Олександрія, Рівненського району, 35320) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру терміном на шість місяців відповідно до статті 52 (спрощена) Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Ліквідатором призначено Драгун І.І. (вул. Соборна, 34/14, м. Рівне, 33028, ліцензія АВ № 307265 від 19.02.2007 р.).

Постановою господарського суду Запорізької області (69002, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 12.11.2008 р. у справі 12/222/08 Приватний підприємець Городніченко Анастасія Володимирівна (ідентифікаційний код 2824106945, 69114, м. Запоріжжя, вул. Воронезька, буд. 1, кв. 260) визнаний банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Лясковця О.В. (69006, м. Запоріжжя, а/с 3398, тел. 8 (050) 341-68-50).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 13.10.2008 року по справі № 49/57-б визнано банкрутом Товарну біржу "Еверест", 01021, м. Київ, пров. Івана Мар'яненка, 14, кв. 49, код ЄДРПОУ 30217237, розрахунковий рахунок 26007301260640 в Подільському відділенні Промінвестбанку в м. Києві, МФО 322197 та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Цівину Олександра Олександровича (ліцензія Мінекономіки серія АВ № 347224 від 27.09.2007 р., вул. Ярмаркова, 70/12, м. Прилуки, 17500).

ТОВ "Житло-Буд" має дахові котельні для опалення житлових будинків, які розміщені за адресами: вул. Кудрявська, 13-19, вул. Тургенівська, 45-49, пров. Бехтерівський, 14.

Згідно законодавства України ТОВ "Житло-Буд" має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від даних котелень.

При спалюванні природного газу в котельнях в атмосферне повітря викидаються такі забруднюючі речовини: азоту діоксид, вуглецю оксид.

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря не перевищує гранично-
допустимі концентрації в атмосферному повітрі.

Збір зауважень і пропозицій громадян і громадських організацій проводиться протягом місяця з дати подачі повідомлення в газеті Шевченківською районною в м. Києві державною адміністрацією, за адресою: вул. Богдана Хмельницького, 24, тел. 226-30-00.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановами визнав банкрутами та відкрив ліквідаційну процедуру по справам:

№ 50/378 від 07.11.2008 р. ТОВ "Інвестиційно-будівельна компанія "Еліта Буд" (04074, м. Київ, вул. Бережанська, 6-А, код 33229664);

№ 50/377 від 07.11.2008 р. ТОВ "Спільне українсько-російське підприємство "Укрросімпекс" (04210, м. Київ, пр-т. Червоних Козаків, 23, код 31175607);

Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Дяченко С.В., ліцензія АБ № 216945 від 21.04.2005 р., поштова адреса: Київська обл., м. Ірпінь, вул. Баумана, 4.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру по справі № 50/401 від 14.11.2008 р. ТОВ "Українська ділова група "В2В" (04209, м. Київ, вул. Зої Гайдай, 12/10, кв. 16, код 33496928), ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Борисова О.Ю., ліцензія АБ № 347400 від 13.03.2008 р., поштова адреса: Київська обл., м. Бориспіль, вул. Франка 2, кв. 32.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою від 14.11.2008 р. ввів процедуру розпорядження майном у справі № 50/297 про банкрутство СПД Мельничук Олени Петрівни (04209, м. Київ, вул. Лайоша Гавро, 8, кв. 10, код 2544316924), розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Борисова О.Ю., ліцензія АБ № 347400 від 13.03.2008 р., поштова адреса: Київська обл., м. Бориспіль, вул. Франка 2, кв. 32.

В оголошені яке було опубліковане в газеті "Голос України" # 204 від 25.10.2008 р. допущено описку не вірно вказаний номер справи # 44/264-б про банкрутство ПП "Асистент" (04205, м. Київ, пр-т. Оболонський, 14г, код 32307091) вірний номер № 50/248.

Господарським судом Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) постановою від 18.11.08 р. по справі № Б 26/262-08 Приватне підприємство "Лани Придніпров'я" (51931, Дніпропетровська область, м. Дніпродзержинськ, вул. Сировця, буд. 5, кв. 15, ЄДРПОУ 32815651, рах. № 26004021049001 в ДФАТ "Індекс Банк" м. Дніпропетровськ) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором приватного підприємства "Лани Придніпров'я" призначено арбітражного керуючого Усачова Олега Миколайовича (ліцензія АВ № 307433 від 27.04.2007 р.), м. Дніпродзержинськ, вул. Сачко, 26/27.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, вул. Богдана Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури стосовно:

Товариства з обмеженою відповідальністю "Пан — Техноком" (04080, м. Київ, вул. Фрунзе, буд. 20-22; код ЄДРПОУ 34818083), постанова № 24/452-б від 20.11.2008 р.;

Приватного Підприємства "Фірма "Фонвой Транс" (04108, м. Київ, пр-т. Свободи, буд. 5, кв. 7; код ЄДРПОУ 34429035), постанова № 24/451-б від 20.11.2008. р.

Ліквідатором банкрутів призначено Фізичну особу-підприємця Капелюшного Ігоря Вікторовича (09100, Київська область, м. Біла Церква, бульвар 50-річчя Перемоги, 88, кв. 10; поштова адреса: 03037, м. Київ, а/с-53; ідентифікаційний код 2452705913).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та Господарського суду м. Києва.

Господарський суд Київської області постановою від 13.11.2008 р. по справі № Б11/103-08 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Атлант плюс ЛТД" (09100, Київська область, м. Біла Церква, вул. 50 років Перемоги, 80), код ЄДРПОУ 20608494 та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Донков Сергій Вікторович (01004, м. Київ, вул. Горького, буд. 10, кв. 6, ліцензія АБ № 271788 від 21.04.06).

Всеукраїнська громадська організація "Інститут демократії та соціальних процесів" повідомляє про втрату круглої печатки, штампів, статуту, зареєстрованого Міністерством юстиції України 02 січня 2003 року, затвердженого рішенням Установчої конференції протоколом № 1 від 12 липня 2002 року, свідоцтва про реєстрацію об'єднання громадян 02 січня 2003 року № 1872, у зв'язку з чим вважати їх недійсними.

Комунальне підприємство по утриманню зелених насаджень Святошинського району м. Києва (далі КПУЗН), яке розміщене за адресою: м. Київ, вул. Туполєва, 21 має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин (далі - ЗР) в атмосферне повітря від стаціонарних джерел. Виробнича база підприємства призначена для зберігання, технічного обслуговування і ремонту автомобілів та механізмів. Основні джерела утворення ЗР - пост зварювання, автозаправна станція, деревообробні верстати. Викиди ЗР не перевищують встановлених нормативів. Сумарна кількість складає 0.129 г/с. Оцінка впливу викидів на стан забруднення атмосферного повітря надає можливість КПУЗН отримати в установленому порядку дозвіл на викиди ЗР в атмосферне повітря.

Зауваження і пропозиції громадських організацій та окремих громадян щодо намірів КПУЗН надсилати протягом 30 календарних днів з дати публікації оголошення до Святошинської районної у м. Києві державної адміністрації (м. Київ, пр. Перемоги, 97, тел. 424-99-27).

Правління АКБ „Сітібанк (Україна)" повідомляє:

"15" січня 2009 року о 11 год. 00 хв. за адресою: 03150, місто Київ, вулиця Димитрова, 16-г, відбудуться позачергові загальні збори акціонерів АКБ "Сітібанк (Україна)".

Реєстрація акціонерів з 10 год.00 хв. до 10 год. 30 хв.

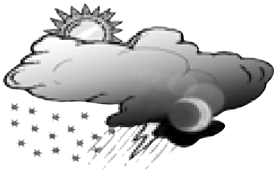
Для участі в зборах необхідно мати: Акціонерам - документ, що посвідчує особу; Представникам - довіреність на право участі в зборах; та документ, що посвідчує особу. З документами, що стосуються порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів Акціонери можуть ознайомитись за місцезнаходженням Банку: 03150, місто Київ, вулиця Димитрова, 16-г.

Порядок денний позачергових загальних зборів акціонерів

1. Організаційні питання (обрання Голови та Секретаря загальних зборів Акціонерів).
2. Розгляд питання щодо виплати дивідендів за роки, що минули.
3. Призначення нових членів Ревізійної комісії.

ДАЛІ БУДЕ...

№ 226 (4476) СЕРЕДА, 26 ЛИСТОПАДА 2008



27 листопада в Україні без істотних опадів, лише в Криму, вночі на сході та Приазов`ї невеликий сніг, на Південному узбережжі Криму невеликий дощ. Температура вночі 0—6° морозу, у південній частині місцями 0—3° тепла (на півдні Криму 1—6° тепла), вдень від 1° морозу до 4° тепла, на півдні Одещини та в Криму 5—9° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 26 ЛИСТОПАДА

❑ **1769.** У Російській імперії засновано найвищу офіцерську нагороду — орден Георгія Побідоносця. ❑ **1923.** Помер Володимир Іконников, історик, один із фундаторів і голова Історичного товариства Нестора-літописця в Києві. ❑ **1968.** Генеральна Асамблея ООН ухвалила Конвенцію про незастосовність строку давності до воєнних злочинів і злочинів проти людства. ❑ **1977.** У Львові відкрито пам'ятник першодрукареві Івану Федорову. ❑ **1998.** Указ Президента України про щорічне вшанування пам'яті жертв голоду 1932—33 років.

Поляків зацікавили демографічні паспорти сільських та селищних рад

Керівники польського міста Здуна Великопольського воєводства, які прибули до Андрушівки для налагодження економічних зв'язків, попросили включити до плану перебування також районний центр зайнятості. Пояснили вони це тим, що в значні проблеми із працевлаштуванням городян: без роботи майже кожен п'ятий працездатний житель. Найцікавішим для гостей виявилося те, що в районі, як і в області загалом, запроваджено демографічні паспорти сільських та селищних рад. Дані постійно оновлюються, а це дає змогу прослідковувати долю кожної людини, володіти інформацією про нинішній стан трудових ресурсів, бачити віддалену перспективу, а отже — планувати подальші дії та ефективніше впливати на ринок праці.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

У клубі божевільних — нормальні люди

Рух «божевільних людей» зародився в Одесі 1995 року. А позавчора вже було оголошено про створення міського клубу божевільних. За словами письменника-краєзнавця Олега Губаря, у клубі божевільних, до якого записалися понад 20 осіб, абсолютно нормальні люди — підприємці, письменники, художники, журналісти, місцеві депутати. А божевільними вони себе вважають тому, що їхні погляди на життя, політику, економіку, культуру відрізняються від узвичаєних точок зору, **інформує наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Шахраї на полюванні

Люди, які гублять документи, цінні речі та дають оголошення в місцеву пресу, зіткнулися в Кам'янці-Подільському з групою шахраїв. Спритники уважно перечитують усі газети та вибирають ті об'яви, автори яких обіцяють винагороду за повернення згуби, телефонують їм, щоб повідомити, що знайшли втрачене. Але спочатку вони намагаються отримати винагороду. Як правило, її вимагають у вигляді поповнення рахунку мобільного телефона. Сума такого внеску часто сягає до ста доларів. Потім призначається зустріч для передачі знайденого, але на неї ніхто не приходить.

Правоохоронці припускають, що в групі шахраїв є співробітник оператора мобільного зв'язку, який допомагає переводити кошти з рахунків поповнення в готівку.

Вл. інф.

Кіт півроку шукав дорогу додому

У СВІТІ ЦІКАВОГО

Мешканець селища Млинів Анастасій Новак дивується, як його кіт Васько, якого він подарував знайомим із Острозького району, подолав майже сотню кілометрів, щоб повернутись додому.

Доля цього кота незвичайна від самого народження. Дві кицьки сибірської породи Василиса і Лариса, які жили в господарстві Анастасія Новака, окотилися по одному кошенятку. Василиса опікувалась своїм первістком, а ось Лариса втекла від свого. Коли ж зголодніла і повернулася, то навідріз відмовилася від кошеняти.

Бідолашну «сиротину» господар рятував як міг: купував молоко, годував із соски, вкривав на ніч ковдрою. А через певний час проблема вирішилася сама собою: «сиротина» якось виповзла із свого ложа і потягнулася до іншого. І Василиса, на диво, не відмовила в теплі новоприбульцю. І в годівлі також...

Два коти в господарстві, вважає млинівчанин, — це вже забагато. А чотири — й поготів. Утім, де їх подінеш... Нищити — гріх, а вивозити подалі від хати совість не дозволяла. Ось так і трималося гурту «котяче царство». Та якось до сусідів приїхали гості, і дітворі вельми сподобалися котики. Одного з них вони випросили в господаря, а потім повезли додому в Острозький район.

— Через декілька місяців люди з Острога знову приїхали до Млинова, — розповідає Анастасій Артемович. — Мені поцікавився своїм «вихованцем». Мені розповіли, що котик недовго побув на новому місці — несподівано десь зник. По суті, про нього вже й забули. Після цієї розмови минуло ще декілька місяців... І як же здивувався, коли одного ранку на своєму дворі побачив не три коти, а чотири. Думав, що то прибився до гурту якийсь чужий заблуда. Проте придивився й упізнав свого Ваську. Цікаво також, що одразу його прийняли до свого гурту не лише коти, а й кури...

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.



На знімку: Анастасій Новак із котом-мандрівником Васьком.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Мелодії минулого

Нетішинський журналіст Олександр Шустерук ***(на знімку)*** прийшов якось до друзів на дачу і побачив, як там зробили паркан із грамплатівок. Колись купами їх викидали: нова техніка аудіозапису зробила платівки непотрібними.

— Отоді я подумав: ще трохи, і платівки назавжди щезнуть з нашого життя. А це ж цілий пласт культури. Так і з'явилась ідея зібрати і зберегти те, що можливо, — розповів Олександр.

На заклик принести щось зі старих домашніх музичних зібрань швидко відгукнулись і друзі, й незнайомі люди. Колекція платівок Шустерука почала рости просто на очах.

Спочатку збирав все, що траплялось. Згодом зрозумів: має бути певне визначення. Адже кількість експонатів, враховуючи колишню популярність грамзапису, стала просто загрозливою. Мимоволі зацікавився історією грамзапису.

Сьогодні Олександр може цілу лекцію прочитати: як перші спроби звукозапису з'явились ще в XVI столітті, коли почали робити музичні табакерки, а потім і годинник «з музикою». Наприкінці позаминулого століття француз Шарль Кро запропонував проект першого апарата для запису голосу і назвав його палефоном («голос минулого»). А справжній бум почався з появою грамофона. Першу платівку зробили з целулоїду. Але мало хто знає, що до справи долучились... комахи. Тиражовано платівки почали виготовляти зі шпату, сажі і шелаку — органічної речовини, яку виділяє лаковий червець. Щоб зробити одну платівку, треба було зібрати продукти життєдіяльності чотирьох тисяч таких комах. Зрозуміло, що платівки були дорогі. Але з такої сировини їх робили майже до середини XX століття. У СРСР сировину для мільйонних тиражів купували за кордоном.

Зараз такі платівки — раритет. Адже свого часу вони поступились місцем дешевшому і практичнішому вінілові. Тоді й почалась масова епоха грамзапису. Олександр називає з десяток різних підприємств, серед яких і артіль «Червона зірка», і Житомирський завод побутових приладів, і одеське, київське, львівське виробництва, де виготовляли тисячі платівок. А потім монополістом у цій справі стала всесоюзна фірма «Мелодия». Масштаби її виробництва були величезними, отож філії вона мала у багатьох містах.

Продукція «Мелодии» становить основну частину колекції Олександра Шустерука. Середньому і старшому поколінню нібито добре знайомі й пісні, і зовнішній вигляд платівок. Та й серед них тепер є справді рідкісні. Не дуже давно до Олександра звернулись столичні кінематографісти, що готували фільм до ювілею Софії Ротару. Окремі записи пісень відомої співачки їм не вдалось ніде знайти, крім Сашиної колекції.

З 1993 року випуск платівок припинився. На зміну прийшли аудіокасети, потім цифрові диски. І тільки зовсім недавно випуск платівок відновили. Хоч і не в тих масштабах, що раніше. Їх призначення — не так звукозапис, як створення певного музичного антуражу. Використовують їх здебільшого діджеї для створення певних звукових ефектів.

А колекція Олександра дедалі поповнюється. Тут вже понад 4000 екземплярів. Найбільше пишається тими, де зафіксовані голоси поетів, співаків початку XX століття. Особливий акцент у пошуках робить на платівки, де звучать голоси української літературно-артистичної еліти. Небагато зараз знайдеться колекцій з голосами Стельмаха, Єсеніна, а у нього — є.

Колекція вже переросла рамки домашнього зібрання. Тепер усім охочим Олександр демонструє її у робочому кабінеті. Мріє про музей грамплатівок. Переконаний, це була б справжня подія не тільки для Нетішина.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3102

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

